

Naša
KOSTRENA

KOSTRENA

GLASILO OPĆINE KOSTRENA □ GODINA XIV □ BROJ 54 □ PROSTINAC 2008.

Sretan Božić i
Nova godina

Zavjetno hodočašće u Kraljevcu

Zavjetno hodočašće pomoraca i svih ljudi od mora svetom Nikoli u čast u Kraljevcu održano je 30. studenog. Kostrenski kapetani i ljudi od mora i u ovom su jubilarnom desetom po redu hodočašću bili dio konvoja brodica koji je predvoden brodom Lučke kapetanije Vid doplovio iz Rijeke u Kraljevcu praćen klišom i olujnim jugom. Konvoj se u povratku ipak nije mogao zbog jakog juga zaustaviti u lučici Podurinj gdje su ga čekali mještani Kostrene, koji su mu, kao nekad žene pomoraca kad bi ih pratile na vijaj, s rive mahali, dok su ih brodske sirene pozdravljale s mora.

Foto-izložba kostrenskih kapetana

Udruga kostrenskih kapetana upriličila je drugu foto-izložbu kostrenskih kapetana u Narodnoj čitaonici u Kostreni Svete Lucije. Autor izložbe, na kojoj je izloženo 25 fotografija, je Karlo Drađan Došen. Kako nam je rekao Đanko Glažar, predsjednik Udruge kostrenskih kapetana, izložbom se poručuje da pomori i kapetani imaju zadaću staviti na pješestal čovjeka kao središte pomorske djelatnosti, njegovati pomorsku tradiciju što je dugovečna na ovim prostorima i tako biti dosljedni identitetu i povijesti Kostrene. Glažar je dodao da je pozitivnom ozreću proslave svetog Nikole, blagdana svih pomoraca, pridonijelo i "predmikuljsko" oslobođanje dubrovačkog kapetana Krista Laptala iz grčkog zatvora.

Izložba o moru triju udruga

Na blagdan svete Barbare u Narodnoj čitaonici Kostrene Svete Barbare tri su kostrenске udruge priredile zajedničku izložbu radova na temu mora. Izložba je okupila slikarske uratke udruge Veli pine, keramičke figurice udruge Valli i makete brodova nagradivanog maketara i člana Bratovštine sv. Nikole, kapetana Branimira Šoča, a imala je za cilj, prema riječima organizatora, animirati lijepi prostor Čitaonice.

Svečane mise

Svečanim akademijama u Narodnim čitaonicama Svete Barbare i Svete Lucije mještani Kostrene i ove su godine slavili svoje dvije zaštitnice. Na same blagdane, 4. i 13. prosinca, velečasni Ivan Stošić predvodio je misu u kostrenskim župnim crkvama, a na blagdan svetog Nikole 6. prosinca misu za pomorce i njihove obitelji.

Primanje za imenjake zaštitnika

Kostrena svoja tri zaštitnika slavi i prigodnim primanjem svih mještana s imenima Nikola, Barbara i Lucija kod načelnika Općine. Tako je 5. prosinca Miroslav Ulijan sa suradnicima u Narodnoj čitaonici Kostrene Sv. Lucije prigodno darivao brojne mještane rečenih imena.

OPĆINA KOSTRENA

NAŠA KOSTRENA, Glasilo Općine Kostrena,
51221 Kostrena, Sv. Lucija 38, tel.: (051)
209-000, fax 289-400, ţiro račun: 2402006-
1853800000

Za izdavača: Miroslav Ulić, glavni urednik: Boris Perović,
pomoćnica glavnog urednika: Bojka Ređac, grafički
urednik: Mladen Stipanović, fotografije: Damir Škorić,
arhiv Općine Kostrena, korektura: Sandra Saborijev, grafička
priprema: studio smart69, tisk: Kratiš d.o.o.

Liši izlazi tromjesečno. Rukopise i materijale ne vratimo.

Naknada: 1.500 primjeraka.

OGLAŠAVANJE U NAŠOJ KOSTRENI

Odlukom Općinskog poglavarstva Općine Kostrena, u listu "Naša Kostrena" moguće je objavljivati reklame. Cjenik reklamiranja je slijedeći:

cijela stranica: 900 kuna
pola stranice: 500 kuna
četvrtina stranice: 250 kuna
osmina stranice: 130 kuna

Svi zainteresirani za oglašavanje mogu se javiti na broj telefona 209-041 ili faks 289-400, odnosno kontaktirati Općinu Kostrena putem e-maila: općina-kostrena@ri.t-com.hr

Uvodna riječ urednika

Sretni blagdani

Kraj je leta, vreme je blagdansko, si želimo ča prvo na zid stavit novi kalendar. Zajedno va januaru čekaju nas maškare, prvo sega Karnevalfest, novi festival domaće pjesme utemeljen na kostrensku inicijativu. A onda se maškare sele na Čitaonu i podurat će ipak do kraja februara, ne ko lani kad su bile kraće nego bilo kad prvo. Na proljeće dohajaju izbori, ali to je već tema za neki budući broj Naše Kostrene.

Zadnji mesec va letu je već po tradicije bogat zbivanjima va Kostrene, skoro sakoga dana va prve polovice decembra bilo je nekakoveh dogadjaji. Najsvečanije je bilo svakako na Mikulnu, na svečanoj sjednici Općinskoga vijeća najzaslužniji Kostrenjani su dobili nagrade. Prvo seh tu je Branka Kržik Longin, pjesnikinja ka je toliko opjevala Kostrenu da je nagrada za životno djelo došla va prave ruke. Svečano je bilo i desetak dan pokle, kad je Galeb slavil 75. rođendan i prisjetil se svoje slavne povijesti.

Kostrena je, otkad je Općine, stalno velo gradilište, pa i sad kad već imamo toliko toga tomu kraj. Na Vruhu Martišnice širi se kanalizacijska mreža, va Urinju se uređiva kružni tok, na delu obalnog puta postavljena je rasvjeta ka će poči i još dalje, va Pavekim će se delat novo parkiralište. O semu tomu ča je Općina pokrenula pišemo va Našoj Kostreni, isto ko i o semu ča se dogodilo va zadnja tri meseca. Verujemo da ćete nač makar neš za pročitat od onoga ča smo van paričali.

Nažalost, ostali smo bez Daniela Kokića, vrednoga suradnika, vrsnoga književnika i kostrenskog kioničara. Sigurni smo da je imel još toliko toga za povedat nan, ma i ovako nan je jako puno dal, saki od nas se bar ki put nasmel z njegovim humoreskama. Iz Svetе Lucije je zavavek preselil va Svetu Barbaru, na groblje o komu je pasani put pisal va Našoj Kostreni.

Drage Kostrenke i Kostrenjani, želin van simi skupa sretne blagdane i se najbolje va 2009. letu

Vaš glavni urednik, Boris Perović

U OVOM BROJU:

Do proljeća 500 metara kanalizacijske mreže

5

Aktualni sat.....	6
Za sigurniji promet u Urinju.....	7
Rad Općinskog vijeća.....	8
Svečana sjednica Općinskog vijeća	9

10

Branki Kržik Longin nagrada za životno djelo

Jesu li mama i tata još potrebni?	12
Epidemiološke usluge u Domu zdravlja....	13
Rad Općinskog vijeća.....	8
Primorski suveniri u ponudi naj-pošte	14

25

Galebov let dugačak 75 godina

Memorijal Milana Perovića	27
Sportsko-zabavni dan	29
Josip Buco Butković - Dražan zavolio Kostrenu	30
Studio Taimar: Cilj nam je oblikovati Kostrenu	33

VAŽNIJI TELFONSKI BROJEVI	
OPĆINA KOSTRENA	
Centrala	209-000
Pročelnik Upravnog odjela za opću upravu i društvene djelatnosti	209-010
Pročelnik Upravnog odjela za financije i upravljanje imovinom	209-020
Pročelnik Upravnog odjela za komunalnu djelatnost, gospodarstvo, održivi razvoj i prostorno planiranje	209-030
Komunalni redar	209-051
e-mail: općina-kostrena@ri.t-com.hr web: www.kostrena.hr	
Radno vrijeme sa strankama: ponedjeljkom, srijedom i petkom od 9 do 12 sati, utorkom od 13 do 17 sati, četvrtkom se stranke ne primaju.	
Ambulanta Doma zdravlja	288-011
Dječji vrtić "Zlatna ribica"	289-573 289-574
Škola Kostrena	289-768
Dobrovoljno vatrogasno društvo Kostrena	289-508 287-176
INA benzinska postaja	287-196
Narodna knjižnica Kostrena	289-578
Radno vrijeme: ponedjeljkom, srijedom i petkom od 8 do 14 sati, utorkom i četvrtkom od 14 do 19 sati, svake druge i četvrte subote u mjesecu od 8 do 12 sati.	
Komunalno društvo Kostrena - Upravljanje grobljima, naplata parkirališnih prostora i dimnjačarski poslovi	289-568 289-569 289-570
Radno vrijeme sa strankama: utorkom od 15 do 17 sati, srijedom, četvrtkom i petkom od 12 do 15 sati, ponedjeljkom se stranke ne primaju.	
Ljekarna "Smeraldo"	288-954
Radno vrijeme: radnim danom od 8 do 20.30 sati, subotom od 8 do 14 sati.	

Sportska dvorana Kostrena	287-501	tel. 459-170, 091/762-4709 Djelatnost se obavlja prema redovnom planu čišćenja ili nakon izravne komunikacije s poduzećem Negro-usluge
Općinski sud u Rijeci, Zemljišno-knjižni odjel Oblikovanje i preoblikovanje zemljišnih knjiga i sređivanje zemljišnog stanja, izlaganje podataka nove izmjere	287-289 289-167	Dezinsekcija, deratizacija i dezinfekcija (DDD) Dezinsekcija d.o.o., Brajšina 13, Rijeka, tel. 506-920 Dva puta godišnje (proljeće i jesen) obavlja se prema Programu sustavna DDD, a pod nadzorom Zavoda za javno zdravstvo PGŽ. Prilikom obavljanja DDD stanovništvo se obavještava putem javnog glasila (Novi list) i objavom putem Radio Rijeke (tijekom emitiranja izvješća Centra za obavljanje)
Područni ured za katastar Rijeka	287-292	
Pošta	289-154	
Radno vrijeme: radnim danom od 7 do 19 sati, subotom od 7 do 13 sati.		
Turistički ured TZD Kostrena	289-207	
Župni ured	289-218	
KOMUNALNO - INFORMACIJE		
Čišćenje javnih površina, odvoz komunalnog otpada, postavljanje bala, skupljanje krupnog otpada interventnim vozilom		Crpljenje septičkih jama Dezinsekcija d.o.o., Brajšina 13, Rijeka, tel. 506-920 Korisnici direktno komuniciraju s društvom Dezinsekcija d.o.o. i snose troškove shodno utvrđenom cjeniku za fizičke, odnosno pravne osobe
KO Čistoča d.o.o., Dolac 14, Rijeka, tel. 226-077		
Usluge interventnog vozila (grajfera)		Veterinarske i higijeničarske usluge Veterinarska stanica Rijeka d.o.o., S. Marka Remsa 1, Rijeka, tel. 345-033 Temeljem ugovora s Općinom Kostrena, rade se usluge higijeničarske službe, skupljanje lešina i oboljelih životinja. Mještani Općine Kostrena prijavljuju komunalnom redaru Općine Kostrena svako neuobičajeno ponašanje životinja radi daljnog postupanja.
Prva tri utorka svakog mjeseca. Mještani koriste uslugu na način da se pravovremeno jave komunalnom redaru Općine Kostrena (tel. 209-051) i dogovore termin, poziciju, vrstu i količinu krupnog otpada koji žele zbrinuti.		
Usluga odvoza i zbrinjavanja kućnog otpada (pražnjenje kontejnera)		Održavanje javnih (zelenih) površina Prema godišnjem, odnosno mjesечnom programu poslove održavanja obavlja društvo Cibe d.o.o. Kostrena, tel. 288-969 .
Utorkom, četvrtkom i subotom prazne se kontejneri i odvozi komunalni otpad sa svih pozicija na kojima su postavljene posude. Bilo kakav prigovor vezan za gore opisanu uslugu, kao i potrebu za eventualnim povećanjem broja kontejnera na pojedinim lokacijama prijavljuju se komunalnom redaru.		Hortikurne usluge i ostalo uređenje novih površina vrše Parkovi plus d.o.o., Rijeka, tel. 268-310 .
Pometanje i strojno čišćenje javno-prometnih površina i pješačkih zona čini se prema Programu za tekuću godinu		
Prijevoz i ukop pokojnika		Lokacije eko-otoka
Suza d.o.o., Klanac bb, Bakar, tel. 269-069, 091/485-7560		1. Glavani - parkiralište Trim staza 2. Sv. Lucija - parkiralište iza Crkve 3. Paveki - Ž. Pezelja - parkiralište 4. Paveki - Šojska - uz prometnicu ispod nizova 5. Urinj - kod kućnog broja 46 6. Urinj - parkiralište ispod Proplina 7. Šoći - okretište autobusa 8. Žuknica - parkiralište kod dječjeg vrtića
Dežurstvo svaki dan, uključujući nedjelju i praznike, 0-24 sata		
Dimnjačarski poslovi		
Negro-usluge d.o.o., Kalina 11, Rijeka,		

Fekalna i oborinska kanalizacija širi se radovima na Vrhu Martinšćice

Do proljeća 500 metara kanalizacijske mreže

Načelnik Miroslav Ulijan nakon potpisivanja ugovora pokazuje trasu nove kanalizacije

Istočni dio Vrha Martinšćice do svibnja iduće godine trebao bi dobiti cijelokupnu novu mrežu fekalne i oborinske kanalizacije. Radovi na postavljanju 500 metara kanalizacijske mreže na Vrhu Martinšćice i manjem dijelu Šodića započeli su u studenom, a u dogledno vrijeme infrastruktura bi trebala biti postavljena i na dijelu Jadranske magistrale, od Plodina do benzinske crpke. Time će biti zaokružena poveća i zahtjevna dionica kad je riječ o kanalizaciji u Kostreni.

Radovi su simbolično započeli potpisivanjem ugovora o financiranju i izvođenju radova koji su zajednički u kostrenskoj vijećnici potpisali načelnik Općine Kostrena Miroslav Ulijan i direktor Vodovoda i kanalizacije Željko Mažar.

Tom su prigodom najavili da će se radovi odvijati na županijskoj cesti od Plodina do pizzerije Paris te na predjelu od Stogirca do Ulice kostrenskih boraca. Ugovorena vrijednost investicije je 3,5 milijuna kuna, a gotovo cijeli iznos pokrit će Općina Kostrena. Radove izvodi Rad gradnja, a stručni nadzor obavlja Papić biro.

- Općina Kostrena jedina je koja vlastitim sredstvima sustavno ulaže u infrastrukturu, a ovo je i korak naprijed u izgradnji vodovoda prema

■ Radovi se odvijaju na županijskoj cesti od Plodina do pizzerije Paris, a slijede od Stogirca do Ulice kostrenskih boraca. Ugovorena vrijednost investicije je 3,5 milijuna kuna, gotovo cijeli iznos pokrit će Općina Kostrena

Bakru i uređaja za pročišćavanje koji bi trebalo biti zajednički za područje Kostrene i Bakra. Pritom očekujemo podršku Hrvatskih voda, koje bi trebale prepoznati važnost pročistača, kazao je tom prigodom Mažar.

Kako je istaknuo Ulijan, završetkom izgradnje kanalizacije na ovom dijelu Vrha Martinšćice i Šodića u Kostreni će biti izgrađeno dvije trećine kanalizacijske mreže. Naime, bez kanalizacije još uvijek je dio Vrha Martinšćice, Glavani, Rožmanić i Dujmići.

"Kako je istaknuo Ulijan, završetkom izgradnje kanalizacije na ovom dijelu Vrha Martinšćice i Šodića u Kostreni će biti izgrađeno dvije trećine kanalizacijske mreže."

Trenutačno se odvija prva faza radova na postavljanju fekalne i oborinske kanalizacije koja obuhvaća dio dionice od Plodina do pizzerije Paris. Dionica je zatvorena za sav promet do završetka radova. U drugoj fazi uslijedit će radovi na predjelu od Stogirca do Ulice kostrenskih boraca, a tijekom ove faze radova promet će se odvijati jednim prometnim trakom.

Barbara Čašić

Dio dionice od Plodina do pizzerije Paris zatvoren je za sav promet do završetka radova

Dosad najkonstruktivniji aktualni sat održan 16. listopada o problemima naselja Paveki

Za parkiralište u Pavekima 330.000 kuna

- Gornjem dijelu naselja riješiti će se problemi s parkirnim prostorom, a stanarima u ulicama Šojska i Žarka Pezelja sanirati ulazna stepeništa. Bespravna građevina ruglo i okupljalište narkomana

Cetvrti po redu akutalni sat, održan 16. listopada, na temu komunalnih i drugih problema naselja Paveki, odijenio je predsjednik Općinskog vijeća Sanjin Vrkić najkonstruktivnijim do sada. Odazvalo se više od 30 mještana, a naznačili su mu i član Poglavarstva zadužen za komunalne poslove i razvoj poduzetništva Zlatko Perović te pročelnik Upravnog odjela za komunalne djelatnosti, gospodarstvo, održivi razvoj i prostorno planiranje Milan Tičak.

Uz iznimno aktivno sudjelovanje mještana, uspjelo se odrediti nekoliko kritičnih točaka u naselju te pristupiti njihovom rješavanju na najadekvatniji način. Tako će se u Proračunu za 2009. godinu naći 330.000 kuna za projektu dokumentaciju i radove na parkiralištu u gornjem dijelu naselja Paveki, dok će stanari zgrada u ulicama Šojska i Žarka Pezelja biti zadovoljni proračunskom stavkom iz koje će se financirati građevinska sanacija ulaznih stepeništa. Razmotrit će se i natkrivanje autobusnih stajališta.

Ukazano je i na problem navodno bespravne građevine, koja je postala ruglo cijelog naselja, kao i okupljalište pojedinaca koji je koriste za konzumiranje narkotika. Objekt nije ograden, unutar njega nalaze se kreveti i šprice, a susedi se žale na jaku buku u večernjim satima. Na ovaj je problem pozornost skrenuta novom kostrenskom

Općina Kostrena rješava poteškoće s kojima se susreću mještani naselja Paveki kontakt-policajcu te se u posljednja dva mjeseca stanje smirilo, no najadekvatnije rješenje ovog problema vidi se u nužnom reagiranju i postupanju nadležnih institucija.

Borka Rejac

Obilježen Dan nezavisnosti

Članovi braniteljske udruge na primјetu kod Sanjina Vrkića

Primanje za branitelje

Predsjednik Općinskog vijeća Sanjin Vrkić primio je 7. listopada u kostrenskoj vijećnici članove Udruge dragovoljaca i veterana Domovinskog rata, čime je u Općini Kostrena svečano obilježen Dan nezavisnosti. Vrkić je članovima Udruge obećao svoju potporu u promicanju i očuvanju vrijednosti Domovinskog rata te istaknuo njihovu iznimnu ulogu u tim nastojanjima.

Na prigodnoj svečanosti darovao je Grgi Opačku, ocu poginulog branitelja Ivice Opačka Paje, monografiju Alojzija Stepinca.

B. P.

Rođeni i umrli

Trend smanjivanja broja novorođenih nastavio se i u posljednjem kvartalu 2008. godine, pa je tako od sredine kolovoza do kraja studenog u Kostreni novoprijavljeni samo osam beba, od čega pet djevojčica i tri dječaka. To su Lorena Maričić, rođena 13. kolovoza, kćer Tanje i Borisa; Rita Čeh, rođena 17. kolovoza, kćer Zvjezdane i Marija; Tara Dobrić, rođena 3. rujna, kćer Ire i Zorana; Vid Karabaić, rođen 24. rujna, sin Brigitte i Nenada; Iva Ahel, rođena 20. listopada, kćer

Anjane i Zlatka; Hana Finek, rođena 30. listopada, kćer Zdenke i Vito-mira; Fran Žeželić, rođen 30. listopada, sin Željke i Alena te Luka Margan, rođen 10. studenog, sin Sanje i Roberta.

U istom je periodu na kostrenskim grobljima sahranjeno 10 pokojnika, svi na Groblju Sv. Lucije. To su Manja Arnavutov, rođ. Žgur; Milan Knežević; Slavica Fosset, rođ. Walter; Danica Car, rođ. Sanković; Miljenka Musul, rođ. Srdoč; Jure Zdrilić i Mijo Gojević s prebivalištem u Kostreni, odnosno Sonja Jelušić, rođ. Vranić, iz Viškova, Nikola Cvitković iz Rijeke te Savo Boškovski s prebivalištem u Njemačkoj.

Oko kružnog toka u Svetoj Barbari odvijaju se intenzivni radovi

Za sigurniji promet u Urinju

- Na kružnom toku bit će postavljeno deset rasvjetnih tijela, uređeno manje parkiralište, a početkom iduće godine trebali bi početi i radovi na dječjem igralištu

Područje oko kružnog toka u Urinju posljednjih je mjeseci mjesto radova u sklopu kojih će biti postavljena rasvjeta, uređeno manje parkiralište, a početkom iduće godine trebali bi početi i radovi na dječjem igralištu. Ove investicije, čija sveukupna vrijednost iznosi šestotinjak tisuća kuna, uz bolji izgled ovog dijela Kostrene, povećat će i sigurnost svih sudionika u prometu.

Prema riječima pročelnika Upravnog odjela komunalija u Općini Kostrena Milana Tička, na kružnom toku bit će postavljeno deset rasvjetnih tijela, čija cijelokupna vrijednost iznosi 310 tisuća kuna. Radove izvodi tvrtka Enigma, a cilj osvjetljivanja je bolja preglednost kružnog toka. Kružni tok trebao bi zasvjetiti do konca godine, a kako kaže Tičak, Općina je poučena iskustvom s rasvjetom na obalnom putu već unaprijed poslala HEP-u zahtjev za priključak te se očekuje da u ovom slučaju s birokracijom neće biti problema.

Koncem godine Urinj bi trebao dobiti i manji parking s deset parkirnih mesta, kojim će se riješiti problem parkiranja vozila u ovom dijelu Kostrene.

- U sklopu radova na proširenju zavoja pred kružnog toka postavljen je potporni zid. Ispod zida napravljen je parking kako bi se

Osvijetljen dio obalnog puta

Nakon višetjednog iščekivanja dozvole HEP-a za strujni priključak, proradila je rasvjeta na dijelu kostrenskog obalnog puta od Žurkova do bistroa Kostrenka. Tijekom mjesec dana radova na ovom su dijelu postavljene 34 svjetiljke, a građevinski radovi na postavljanju rasvjetnih tijela dovršeni su početkom studenog. Za ovu investiciju,

iz općinskog je proračuna izdvojeno 720 tisuća kuna, a iduće godine trebalo bi se nastaviti s postavljanjem rasvjetnih tijela na preostalom dijelu obalnoga puta. Kako sada stvari stoje, druga će faza osvjetliti dio od Stare vode do plaže Spužvina.

Sveukupna vrijednost radova u Urinju iznosi šestotinjak tisuća kuna

rješila dosadašnja praksa parkiranja vozila po kružnom toku. Naime, ljudi bi kad bi odlazili u trgovinu ili obližnji kafić često automobile ostavljali na kružnom toku i tako ometali normalno odvijanje prometa.

Za ovu je investiciju iz proračunske stavke održavanja nerazvrstanih cesta izdvojeno 130 tisuća kuna, a radove izvodi Mi-grad, objasnio je Tičak, dodavši da će parkiralište biti u funkciji kad se obilježe parkirna mjesta.

Početkom iduće godine krenut će i radovi na dječjem igralištu koje se nalazi u blizini dućana u Urinju. Postupak javne nabave okončan je sredinom prosinca, a kao najpovoljnija ponuda izabrana je ona tvrtke Mi-grad koja iznosi 160 tisuća kuna. U sklopu ove investicije obavit će se krčenje prostora budućeg igrališta, sagraden zid i ograda te postavljene sprave.

Općinsko vijeće donijelo plan gospodarenja otpadom za razdoblje do 2016. godine

Reciklažno područje u Šoićima?

- Plan ima cilj sprečavanje nastanka otpada, njegovo smanjivanje i štetan utjecaj na okoliš. Predviđa se reciklažno područje koje će biti rezervirano samo za mještane, a predsjednik Vijeća Sanjin Vrkić smatra da je najbolja lokacija za to u Poslovnoj zoni Šoići

Plan gospodarenja otpadom za razdoblje do 2016. godine, Odluka o komunalnom redu, inicijativa za proglašavanje zaštićenog obalnog pojasa na dijelu kostrenskog akvatorija te osnivanje Povjerenstva za ravnopravnost spolova i Savjeta mladih, prema mišljenju predsjednika Općinskog vijeća Kostrene Sanjina Vrkića najvažnije su odluke koje je ovo predstavničko tijelo donijelo na svoje posljedne tri sjednice.

Ekočka tema - Sanjin Vrkić

Plan gospodarenja otpadom za cilj ima sprečavanje nastanka otpada, njegovo smanjivanje i štetan utjecaj na okoliš. Kao posebnost ovog plana navodi se činjenica prema kojoj se uz njega može predvidjeti reciklažno područje u Kostreni koje će biti rezervirano samo za mještane.

- Osobno mislim da je najbolja lokacija za reciklažno područje Poslovna zona Šoići, a postupanje s otpadom najvažnija je odrednica zaštite okoliša posebice ovdje kod nas u priobalnom području, smatra Vrkić.

Izmijenjena odluka o komunalnom redu povisila je kazne za pravne i fizičke osobe, omogućivši pritom komunalnom redaru da prekršitelju naplati kaznu na licu mjesta. Izmjene je doživjela Odluka o obveznom korištenju komunalne usluge održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada.

Na svojoj prethodnoj sjednici u ovoj godini vijećnici su donijele još jednu odluku koja se uvelike tiče ekologije u Kostreni i njezinog budućeg izgleda.

- Važno je istaknuti Odluku o pokretanju inicijative za proglašenje zaštićenog područja na dijelu akvatorija Općine Kostrena čime se pokreće inicijativa da se u blizini uvale Svežanj proglaši spomenik na moru. Zadužit će se i Općinsko poglavarstvo kako bi se započelo s aktivnostima vezanim uz pokretanje postupka proglašenja zaštićenog

"Izmijenjena odluka o komunalnom redu povisila je kazne za pravne i fizičke osobe, omogućivši pritom komunalnom redaru da prekršitelju naplati kaznu na licu mjesta."

Postupanje s otpadom najvažnija je odrednica zaštite okoliša područja, ističe Vrkić.

On je pohvalio i program Savjeta mladih za 2009. godinu, kazavši da su ga vijećnici usvojili jednoglasno jer su prepoznali značajne prijedloge koji će uključiti mlade u život Kostrene. Vrkić je dodao da se rad Vijeća ne očituje samo kroz sjednice, već i kroz suradnje s drugim općinskim tijelima, udružama i Crkvom, kao i državnim institucijama. Tako je u kontaktima s Ministarstvom znanosti, obrazovanja i športa ubrzana nabava informatičke opreme za Osnovnu školu Kostrena u vrijednosti od 100 tisuća kuna.

Vrkić se osvrnuo i na samu atmosferu u vijećnici i ponašanje vijećnika na sjednicama.

- Kao predsjednik Vijeća želim istaknuti da nisam u potpunosti zadovoljan načinom na koji pojedini vijećnici postavljaju pitanja koja se tiču društvenog života i izvršavanja odluka.

Zbog toga često moram i poslovnički reagirati kako bi se zadržao red na sjednici, čime brinem o očuvanju ugleda predstavničkog tijela, a time i o zaštiti prava svih vijećnika, zaključio je Vrkić.

Barbara Čaluk

Najvažnije odluke Vijeća

- Plan gospodarenja otpadom za razdoblje do 2016. godine
- Odluka o komunalnom redu
- Inicijativa za proglašavanje zaštićenog obalnog pojasa na dijelu kostrenskog akvatorija
- Osnivanje Povjerenstva za ravnopravnost spolova i Savjeta mladih

Svečana sjednica Općinskog vijeća održana u povodu Svetog Nikole

Interes Kostrene iznad svega

- Nagradu za životno djelo dobila pjesnikinja Branka Kržik Longin, godišnju nagradu dizajner Juraj Žigman, zahvalnicu brodomaketar Branimir Šoić, a priznanja učenici OŠ Kostrena Marina Bakarić, Tomislav Milić i Igor Rubinić

Na svečanoj sjednici Općinskog vijeća Kostrene održanoj u povodu Svetog Nikole zaslužnim Kostrenjanima dodijeljene su zahvalnice, godišnja i nagrada za životno djelo, koja je ove godine otišla u ruke kostrenske pjesnikinje Branke Kržik Longin. Ona je ujedno i prva žena u 15 godina kostrenske samostalnosti koja je dobila ovo visoko općinsko priznanje. Kostrenjani je smatraju pjesnikinjom, zaljubljenicom u svoje mjesto i čakavski govor, a dosad je objavila dvije zbirke pjesama na čakavštini, "Kostreno, moj slatki pelinu" i "Škatulica", u kojima je pohranila kostrensku tradiciju, ljubav prema moru i čovjeku. Kako smatraju predlagaci Branke Kržik Longin za dobitnicu nagrade za životno djelo, HNS i Osnovna škola Kostrena, ova je samozatajna osoba mnoge slušatelje puno puta dirlula izvrsnom interpretacijom svojih stihova na brojnim društvenim i kulturnim događanjima u Kostreni te je svoje bezgranične vrijednosti darovala zauvijek sadašnjim i budućim generacijama koje će upravo kroz njezine stihove moći spoznati kakva je Kostrena bila nekad, kakvi su bili običaji mesta i sam kostrenski govor.

Hvala ti, Kostreno!

- Koliko puta sam za ovom govornicom čitala svoje pjesme, ali nikad nisam bila ovačko uzbudena. Hvala svima, a posebno tebi, Kostreno, kazala je Kržik Longin. Godišnja nagrada Općine Kostrena otišla je u ruke mladog dizajnera Jurja Žigmana. On je nakon završenog studija dizajna u Miljanu gdje je suradios s nekim od poznatih talijanskih dizajnera, imao debitantski uspjeh na Fashion Incubatoru u Osijeku koji

Narodna Glazbica bila je posve ispunjena na svečanci sjednici

Svi dobitnici općinskih priznanja s predsjednikom Vijeća Sanjinom Vrkićem i načelnikom Miroslavom Uljanom

"Kostrenski načelnik Miroslav Uljan istaknuo je dovršetak ceste za Žurkovo i izgradnju nove mrtvačnice na groblju u Svetoj Luciji kao dva kapitalna ovogodišnja projekta. Uljan je najavio skore radove na proširenju Dječjeg vrtića Zlatna ribica te rješavanje opskrbe vodom viših dijelova Kostrene."

mu je ubrzo otvorio vrata hrvatske mode. Među ovogodišnjim kostrenskim laureatima našao se i Branimir Šoić, kojem je za osvojeno brončano odliće na 12. natjecanju brodomaketara dodijeljena zahvalnica, a općinska priznanja za iznimne školske uspjehe otišla su u ruke triju učenika Osnovne škole Kostrena - Marine Bakarić, Tomislava Milića i Iгора Rubinića.

Daljnja suradnja

U svojim prigodnim govorima člani ljudi Kostrene više puta su apostrofirali činjenicu da je riječ o posljednjoj svečanoj sjednici u mandatu sadašnje vlasti. Kostrenski načelnik Miroslav Uljan istaknuo je dovršetak ceste za Žurkovo i izgradnju nove mrtvačnice na groblju u Svetoj Luciji kao dva kapitalna ovo-

godišnja projekta. Dotaknuo se i sporosti u rješavanju problematike prostorno-planinske dokumentacije, pri čemu je kao glavne krivce progovor izrađivače planova. Uljan je najavio skore radove na proširenju Dječjeg vrtića Zlatna ribica te rješavanje opskrbe vodom viših dijelova Kostrene. Predsjednik Općinskog vijeća Kostrene Sanjin Vrkić zahvalio se svim svojim kolegama vijećnicima na dosadašnjem radu u predstavničkom tijelu te ih je pozvao na daljnju suradnju.

- Želio bih da svoje potencijale ne usmjeravamo ni lijevo, ni desno već izravno u interesu svih mještana Kostrene. Nadam se da u budućnosti nikakvi pojedinačni interesi neće nadvladati interes Kostrene, poručio je Vrkić.

Barbara Čačić

Pjesnikinja Branka Kržik Longin dobitnica nagrade Općine Kostrena za životno djelo

Kostrena je moja vela ljubav

Zaljubljena san va ljubav, stalno neš volin, tako da se ne moren razočarat. Volin ljudi, volin more, putići, borići, klanac, vavek neš. Žal mi je hrast kad se zruši, pa onda gledan va onaj panj. Vavek neš volin i vavek me neš drži

Najviše priznanje Općine Kostrena, nagrada za životno djelo, ove godine je prvi put dobila jedna žena. Pjesnikinja Branka Kržik Longin, velika zaljubljenica u Kostrenu, kroz svoje stihove opjevala je voljeno mjesto, iz kojega je više puta tijekom tegobnog života odlazila, ali mu se uvijek vraćala. Gdje god da je stjecajem okolnosti živjela, nikada nije zaboravljala svoju Kostrenu te je najveću sreću nalazila kada je ponovo mogla biti ovdje. Samozatajna umjetnica danas najviše uživa u svojoj "kući iz bajke" usred kostrenskog zelenila, u njoj nalazi svoj unutarnji mir, nikada, međutim, ne izbacivši do kraja iz sebe strah od ponovne selidbe.

Kostrena i njezini vijećnici prepoznali su silnu ljubav gospođe Branke prema njezinom "slatkom pelinu", kako u nazivu svoje prve zbir-

Neka se još puno dela

Kako van se živi Kostrena danas, se ova promjene zadnjih let, ako usporedite s onen kako je nekada bilo?

- Sad je puno bolje nego nekada, aš kolike leta se niš va Kostrene ni storilo. Lipo nan je bilo i onda aš je bilo naše. Ali je prekrasno ovo ča se storilo otkad je općine. Kad san tu došla bivat, kraj moje kuće ni bilo struje, bilo je škuro va šumariju nutre. Da je onda neki rekao da će vizavi mene bit dvorana, da ču tu hodit na Mik, na koncert, pet koraki dalje, da će tam bit kozmetički salon, frizer, fitnes, ne bin verovala, rekla bin mu ma, daj, daj... Jako je lipo i neka se još puno dela i moramo bit zadovoljni. Pa bin tu za kraj rekla dve kitice z moje pjesme "Kostreno, lipoto moja": "Volite je, ljudi, gradite i redite je, štimajte je i za se vežite je. Ona j naša zikva, ona je naša mat, nona i pranona, ona će za semin namin tu zustat i od našeh će se vnuki, vnuki va njoj z'bat."

ke pjesama opisuje zavičaj. Interpretacijom svoje poezije na brojnim priredbama upoznala je kostrensku javnost s unutarnjim razmišljanjima i doživljajem svega što je okružuje i što zapaža u Kostreni. Velika je ljubiteljica domaćeg jezika, u kostrenskom dijalektu napisala je većinu pjesama i logično je da je ovaj prigodan razgovor s njom voden na čakavštini.

- Jako san počašćena ovon nagradon. Najprije san bila strašno iznenadena, onda me je jedno uzbudjenje čapalo, emocije su se stalno va mene menjale. Stvarno mi je jako draga ta nagrada, jako mi puno znači.

Pelin sladak va Kostrene

Pred osan let ste dobila godišnju nagradu Općine. Sad ste nagrađena najvećon nagradon va Kostrene, znači da su općinari prepoznali koliko Kostreni vredi ovo ča vi de late i koliko van znači Kostrena?

- Kostrena mi jako, jako puno znači, Kostrena je moja vela ljubav. Ona moja prva knjižica "Kostreno, moj slatki pelinu", kad san je ja još raneje počela pisat ni se ustvari tako zvala. Na teke mi je pisalo "Ona, on i vi, moje ljubavi tri". To je bila Kostrena, moja ljubav z Kostrene i vi, ljudi. Tako se to na početku zvalo, a onda pokle je to šlo va "Kostreno, moj slatki pelinu", mislin da je sakomu jasan taj naziv. Pelin je jako gorak, a jako mi se gorkih stvari dogodilo. Ali mi je slatko aš je to va moje Kostrene.

Va svojeh pjesam najviše ste pisala o Kostreni?

- San, to su za me najlipše pjesme. "Reci mi, Kostreno" mi je posebno draga pjesma, nju san pisala šezdeset i četrtoga leta, kad san ča hodila z Kostreni. Va ten momentu san mislela da se nikad više neću moći vratiti va Kostrenu. A isto mi je jako draga pjesma "Kostreno, lipoto moja". To je va mene delalo još kad san bila dite, kad san va pečinsku školu hodila z buson. Došli bimo na Plumbum, a ja san vavek zada stala, na zadnje poneštare, gledala bin va

Najlipše pjesme san napisala o Kostrene - Branka Kržik Longin s nagradom za životno djelo

Kostrenu jutro kad bi se sunce dizalo i onako ju budilo, i bilo je i roza, i žuto, i belo, ma neš prekrasno. Onda bin ja vavek va sebe mislela, Bože, ma bi mi bilo žal umret pa da ovo više ne vidin... A mogla san imet jedno jedanajst, dvanajst let. Pjesma je puno kasneje došla, ona sjećanja iz busa su mi ostala.

Propal put va Split

Kad ste počela pjesme pisat?

- Počela san pjesme pisat šezdeset i druge, a raneje san pisala prozu. I jedno vriime san još kasneje isto šla na prozu za jedan školski sastav i dobila san prvu nagradu za njega. Naravno, kakov je onda bil odgoj, to je bil put va Split, Autotrans je daval nagradu. I kad san ja rekla da gren va Split, moja tetka je ponemela i ja nisan šla va Split. Propala mi je nagrada... I onda san pisala samo pjesme, ma nisan ih pisala konstantno, nego z vrimena na vriime, onako za svoju dušu i nikad nisan mislela da će to ki videt. A te pjesme su došle vanka kad san bila neš malo jače bolna i ja san se prestrašila ki zna ča će bit z manun, da ne bi to ki pročital, pa san ja počela to račiščavat. I došla je moja prijateljica i govoril ča to ti delaš, a ja ma pusti, niš, palin neke stvari stare. I ona mene daj da vidin i govoril, joooo, nećeš to palit. I tako je to počelo, došlo je van.

I onda ste izdala prvu zbirku, "Kostreno, moj slatki pelin", 96. leta?

- Va Općine su imeli stvarno jako puno razumijevanja, onda je već Miro bil načelnik. Javili su se i profesorica Katja Šepić i Mario Škoda, tako da smo mi va isto vreme izdali svoje zbirke pjesam. Onda je došla "Škatulica" 2002. i sad je već i treća zbirka paničana, još ne znan kako će se zvat. Dosta pišen, ne fali mi pjesam.

Kade nahajate inspiraciju za pjesme?

- Oko sebe najviše. Ljudi volin, zaljubljena san va ljubav, stalno neš volin, tako da se ne moren razočarat. Volin ljudi, volin more, putići, borići, klanac, vavek neš. Žal mi je hrast kad se zruši, pa onda gledan va onaj panj. Vavek neš volin i vavek me neš drži.

Katedra z kuhinje

Va Kostrene ste aktivna i va Katedre Čakavskog sabora?

- Aktivna san od početka Katedre, ka je zapravo počela tu va moje kuhinje, a formirala se va prostorije od Općine. Prostoriju za delat nismo imeli, kako je bil težak početak, hodnik i kamara su mi bili puni knjig. Onda smo dobili prostoriju va Čitaone. Puno smo se nadelali i bilo bi mi jako, kako žal da se ča grdo dogodi s tun Katedrun, ne daj Bože da se ugasi. Sad nekako tinja, moramo opet malo to intenzivirat. Mi smo specifična udružba, malo drugačja od drugeh va Kostrene, isto tako lipeh, ke isto jako puno delaju. Njihove stvari ke delaju se vide, i prodavaju se, imaju i neke minimalne koristi, to je neš sasma drugo. A Katedra je baš često volonterska i niki ne more zamislet koliko je posla, a ki se ne vidi. Ja san bila najprvo tajnik, onda san bila dopredsjednik, sad san član.

Je va Kostrene dosta kulture ili bi Kostrenjanim i onimi ki su tu došli trebalo usadit naviku da posjećuju kulturna događanja i da bolje znaju za naši običaji?

- Mislin da bi našu kulturu trebalo više prenositi ljudima ki su došli va Kostrenu, iako su i oni već Kostrenjani, pogotovo njihova dica ka su se tu rodila i tu gredu va školu. Ali oni nan malo dohajaju, a to je šteta. Ja san puno put užala zvat ih, čak i s telefonon. A bilo je jako teško i domaći ljudi vratiti va Čitaonu, tamo devedeset i šeste, sedme, pokle oneh grdeh vrimena ča su se dogodila. Tu je bila vela pauza, a ljudi kad se povuku, teško ih je vratit. Malo, pomalo su se vraćali i mi smo bili si srični kad bimo nabrojili trejstipet ih je... Katedra, iako se zove Čakavskog sabora, ni samo za čakavce, to je za seh. I ki na standardnon piše i ki na bilo ki način želi pomoći i delat. Mi va

Katedre bimo bili presrični da ljudi dojdu. Pa i naš Zbornik je pisan na književnon zajiku, i ja sam namjerno svoju drugu zbirku, "Škatulicu", napisala pol i pol. Pol je na standardnon, pol je na čakavštine. Ma činjenica je da čakavštinu moramo čuvat ko oko va glave. Treba je njegovat, treba diču učit od mičega.

Strah od selidbe

Kostrenu toliko volite, a va životu ste dosta izbivala z Kostrene?

- To mi strašno fali, to su mi praznine. Bila san više od deset let ča, onda san bila v Rike par let, ma vavek san gledala kako bin došla nazad va Kostrenu. Ma se se va životu promeni. Osandeset i prve san počela na starine delat kuću, a od devedesete san tu za stalno. Život nosi svoje, ki zna, morda ču opet morat poč ča z Kostrene. Ne bin otela, ali nikad se ne zna. Do sad san se selila 23 put, ne vavek svojun voljun, strah me da ne buden morala 24. put. Ostala san rano bez roditelji, nas je bilo puno va familije, osjećaji se nisu smeli pokaživat, a ja san ih vavek bila puna ko morganj paščić i onda san se to stavljala na kartu i na taj način ih hitala van. Preemotivna san, valda mi se nakupilo puno toga i onda san to kasnije pretvorila va pjesme. Selila san se skroz do Subotice kade san bila pet let i do Budimpešte kade san ostala šest i pol let. To mi je jedan od lipšeh periodi va životu, koliko god mi je bil težak aš kad san tamo došla nisan znala besedu progovorit. Ma san naučila madarski i iman još i sad prekrasni prijatelji s kima se puno put čujen. Došla san nazada kad mi je muž umrl, nadan se da ču sad tu ostat.

Dosta je vaših pjesam i uglazbljeno, neke su bile i na Miku i Grobničkoj skale?

- Do sad ih je fanj uglazbljeno. Med njimi su "Reci mi, Kostreno", "Kostreno, lipoto moja", "Ti va školjke i moru", "Kad sni sami šeću", "Da mat zna", "Kad dojdeš da najdeš", itd.

Nekad niste otela da drugi čuju za vaše pjesme, a danas ih drugi već kantaju. Ma i sama često recitirate va javnosti, otpri se prema ljudima?

- Verujen da pjesmu najbolje more pročitat onaj ki ju je napisal. On ju more osjetit onako duboko i pravo. To ne znači da drugi ne more to lipo pročitat, kako ne. Jedino kantat ne bin mogla, to ne... Celi život mi je bila želja, od mičeh nog, da znan kantat, ma ne znan... Vavek san ko dite kantala, zmišljevala san arije, onda bi mi teta Marcela pokojna rekla ma promeni makar ariju. I vavek san se nadala da ču se jedno jutro zbudit i da ču znat kantat, ma to se ni dogodilo.

Boris Perović

Puti su za putovat

Gredu postoli

Po kostrenske

Marčapije

Kad ja

Va njimin

Nosin život

Va ruke

Koga san

Prerasla

Ne vidin

Bele ceste

Krogulja

Ni klanca

Ne moren

Nikamo popreko

Dobar dan

Boog

Dobar dan

Niki ne odzdravija

Čujen

Samo sebe

A kade?

Letu auti

Motori

Oko mene

Kuće vele

Ne vidin nigdere

Drenjule, klobučića

Ni ostrižnice ziele

Nigder, kot nekad

Nagrišpano lice

Nigder

Stare ženske

Nigder suhalice

Ja san

Dite sela

Va neken gradu

Ki se raja

San se našla

Ma, puti su za putovat

Pa baš lipo

Ča će moje mesto

Grad postat

Samo me strah

Da čemo

Bez sega onoga

Još i bez

Našega kostrenskoga

Ča zustat

A puti su za putovat

Branka Kržik Longin

Jesu li mama i tata još potrebni?

■ Samo blizak suodnos s majkom i ocem garantira napredak djetetov. Ne respektirati djetetovu potrebu "ljepljenja" za roditelje, znači ići protiv prirode i povijesti. Obitelj, ma kakva bila, odlučujuća je u pisanju prvih poglavljia naše osobne povijesti

Nedavno mi je u novinama pozornost privukao naslov: "Roditelji ne znače više ništa. Društvena su ta koja determiniraju budućnost naše djece." Naslov me nije iznenadio, jer zadnjih decenija nebrojene su najave smrti obitelji. Ovaj senzacionalizam u jednoj materiji toliko delikatnoj, potaknuo me na oprez. Moguće je da ni roditelji ni obitelji nisu baš izvrsnog zdravlja, ali zasigurno ni jedni ni drugi nisu pokojni. Tako ne misli pisac novinskog članka koji se poziva na neku američku psihologinju koja nudi novu teoriju odgoja. Po toj teoriji sinovi više uče od vršnjaka nego li od obitelji.

Općaran moderniziranim varijantom stare izreke "Reci mi s kim se družiš pa će ti reći tko si", člankopisac zaboravlja da svako dijete prije nego se počne družiti s vršnjacima, druži se s roditeljima i odraslima svoje obitelji i da se u dodir sa svijetom dolazi, barem početno, preko obitelji. Ovaj obiteljski ambijent od neprocjenjive je vrijednosti za budući razvitak osobe. Ne želim osporavati nečije pravo da propituje stvarnost obitelji, ali bi u tom slučaju na kraju navedenog novinskog naslova trebao stajati upitnik kao što je to nakon Drugog svjetskog rata učinio veliki liječnik i psihanalitičar Rene A. Spitz, obraćajući se svojim kolegama na Medicinskoj akademiji u New Yorku. Njegova je konferencija imala naslov: "Jesu li potrebni roditelji?", dakle s upitnikom koji je ostavljao prostor za raspravu.

Odnos majka - dijete

Spitz si je mogao dozvoliti ovakvo pitanje poslije goleme ratne katastrofe koja je ostavila velik broj siročadi i napuštene djece. Ovaj je liječnik dobar dio svoga istraživanja posvetio proučavanju prvih dviju godina djetetova života, odnosu majka - dijete, ulozi osmijeha u komunikaciji i afektivnim pomanjkanjima vezanim uz boravak u bolnicama ili sirotištima. Prema ovim istraživanjima, velike poremećaje očitovala su na djece koja su nakon šestoga mjeseca života bila odijeljena od majke, a posebno veliki zaostatak somatskog, afektivnog i kognitivnog razvitka pokazala su na djece koja su bila smještena u sirotišta i u prvih

"Dijete je u stalnom dodiru s majkom koja u svakom trenutku ide ususret njegovim potrebama"

su osamnaest mjeseci života bila potpuno lišena majčine skrbi.

Jedan drugi eminentni pedijatar i psihanalitičar, Donald W. Winnicott, tvrdi da ne postoji dijete ili ljudsko biće mimo odnosa s drugim ljudskim bićima i s ambijentom. "Ambijent" je u početnoj fazi razvoja djeteta istoznačan s majkom, a majka svoju funkciju bolje ispunjava ako je voljena ili barem podupirana od strane muža, djetetova oca, koji, u normalnim uvjetima, polazeći od funkcije potpore dvojcu majka - dijete polako preuzima ulogu od prvotne važnosti. Ambijent koji čini majku, zapravo dvojac majka - otac, taj ambijent uvodi dijete u grupu vršnjaka i dalje sve do radnoga odnosa i konstituiranja nove obitelji. Obitelj je dakle odlučujuća u pisanju prvih poglavljia naše povijesti. Na ta se prva poglavija tijekom našega života uvijek iznova moramo vraćati, bez obzira što je naš životni put možda poprimio smjer drukčiji od onoga započetog u prvih godinama.

Potpore i zaštita

Zašto si je dakle 1948. godine Spitz postavio pitanje: "Jesu li roditelji nužni?" Teška situacija velikog dijela djece u poraću i neke teorije koje su pokušavale minimizirati odsutnost roditelja tvrdeći da je roditeljska uloga suvišna, čak i štetna u odgoju djece, sve to Spizza je potaklo na alarmiranje ondašnje znanstvene zajednice. U dijelu svoga govora Spitz je rekao: "Dijete treba ljubav i treba majku da mu ona pruža ljubav... Ne vodi se računa da je suradnja oca s majkom uvjet za zdrav razvoj djeteta i za zdrav razvoj obitelji".

Istraživanjem nekih atavističkih ambijenata došlo se do spoznaje da potrebe novorođenčeta zadovoljavaju bez iznimke majka. Dijete je u stalnom dodiru s majkom koja u svakom trenutku ide ususret njegovim potrebama. Iskusivši da u majci ima sigurnu potporu i zaštitu, dijete polako započinje s odjeljivanjem od majke i započinje s istraživanjem okolnog ambijenta. Dijete majku doživljava kao sigur-

nu bazu u koju može ponovo ući svaki put kad zaželi. Dijete očekuje da majka bude tu da zadovolji njegove potrebe. Činjenica da je majka pouzdana i spremna za primanje, čini bazu za buduće djetetovo pouzdanje u sebe i afektivnu stabilnost djeteta.

Ovaj način odgajanja, prema antropologini Marjorie Shostak, producira djecu sigurnu i sposobnu tolerirati emotivne napetosti. Jedan odnos tako blizak s majkom na početku života, daje snagu djeci. Prema istraživanjima Mary Ainsworth, upravo je ova početna popustljivost prema potrebama djece ona koja pospješuje u djeci ono povjerenje u sebe same koje ih gura prema neovisnosti. Izači ususret potrebama vezivanja djece za roditelje, nije smatrano znakom slabosti roditelja nego jednim načinom dugo okušanim i prenošenim iz generacije u generaciju.

Glas "mudrosti"

Vratimo se "ambijentu" kako ga ocrtava Winnicott. Studijem atavističkih kultura potvrđeno je da otac ima ulogu drukčiju, ali ne sekundarnu u odnosu na majku, u odgoju djece. Najprije je majka u prvom planu kad je riječ o djetetu, a otac podupire i brani par majka - dijete. Polako kako dijete stječe neovisnost, otac u zajedništvu s majkom sve više poprima ulogu od prvotne važnosti, favorizirajući transformaciju djetetove početne "zaljepljenosti" za roditelje u jednu zreliju relaciju utemeljenu na afektu i respektu. Ali zar danas ne živimo u drugim okolnostima različitim od atavističke kulture?

Na koji način izači ususret potrebama koje novorođenče ima? Pa sigurno ne kroz negaciju postojanja i snage ovih potreba. Dijete, doduše, ima sposobnost adaptacije, ali ne precjenjujmo tu sposobnost! Ima, srećom, roditelja koji su osjetljivi na ove djetetove potrebe i kao da takvi roditelji nesvesno i instinktivno slušaju glas "mudrosti" ljudske vrste. Izostanak zadovoljenja takvih potreba, negiranje potreba ovih prvih stadija djetetova razvoja, vode u ranjivost, nesigurnost ili agresiju.

Nije, dakle, riječ o rekonstrukciji jednog zauvijek izgubljenog predgovljenog stila života nego o pokušaju reorganizacije naših obiteljskih suodnosa da bi se moglo prihvati novopridošle, a da se ne ide protiv prirode. Potrebe djece, drži Paul Klein, čine se nerazumnima samo ako ih se ne gleda u kontekstu prirodnog plana: "Bez obzira rode li se u kulturi lovaca-sakupljača ili na svjet dolaze u industrijskoj kulturi, sva djeca imaju potrebu toplog odnosa, potrebu skrbi, kontinuiranog suodnosa najprije s majkom podržavanom od oca, kasnije s ocem i s ostatkom obiteljskog i socijalnog ambijenta".

Ivan Stotić

Kostrena dobila higijensko-epidemiološki odsjek

Epidemiološke usluge u Domu zdravlja

■ U novoj ordinaciji obavljaju se sanitarni pregledi, nadzor nad osobama koje posluju s hranom te sva fakultativna cijepljenja koja provode epidemiolozi

Otvaranjem odsjeka u Kostreni počela je decentralizacija Županijskog Nastavnog zavoda za javno zdravstvo

D ecentralizacija Nastavnog zavoda za javno zdravstvo Primorsko-goranske županije započela je 27. listopada najavljenim otvaranjem prvog higijensko-epidemiološkog odsjeka u zgradici Doma zdravlja u Kostreni. Dr. Jasna Suzanić Karničić, voditelj odsjeka i epidemiolog, Diana Tomic Linšak, dipl. sanitarni inženjer i Lea Žarkovac, sanitarni tehničar, članice su higijensko-epidemiološkog kostrenskog tima. Ovaj je odsjek zanimljiv prvenstveno onim osobama koje su obvezne imati crvene sanitarne knjižice, odnosno svima onima koji imaju veze s hranom, bilo da je proizvode, distribuiraju ili poslužuju te svima koji rade u odgoju i obrazovanju, kao i u uslužnim djelatnostima. Nad njima se dva puta godišnje provodi zdravstveni nadzor koji uključuje liječnički pregled te pretrage koje ovise o vrsti posla kojom se bave. Nadziru se objekti, uzimaju brisevi radnih površina, uzorci hrane, provode se DDD mјere te se analiziraju voda i zrak.

- Dio našeg posla uključuje praćenje svih bolesti koje ugrožavaju stanovništvo. U slučaju pojave ili sumnje na neku od zaraznih bolesti, obiteljski liječnici prijave je nama, nakon čega se pacijent poziva na epidemiološku anketu, objašnjava Suzanić Karničić.

Otvaranje ove ambulante dobro će doći i pomorcima budući da će se ovdje provoditi sva fakultativna cijepljenja poput onih protiv žute groznice, tifusa, hepatitisa A i B, gripe, pneumokoka i dr. Trenutno na odsjeku traje akcija cijepljenja pneumokokom 23, odnosno cjepljivom protiv upale pluća.

- Ovo je cjepljivo nadstandard koji svim svojim mještanima koji su navršili 65 godina starosti financira Općina Kostrena. Cjepljivo se preporuča starijim osobama zbog oslabljenog imuniteta ili načetnosti organizma drugim bolestima od kojih boluju te posebice osoba koje boluju od osptruktivnih bolesti pluća, primjerice astmatičarima i pušačima, navodi Suzanić Karničić.

Jedna doza cjepljiva pruža imunitet koji traje najmanje osam godina, pa čak i doživotno kod ljudi koji nisu dodatno bolesni. Do sada se akciji odazvalo četrdesetak osoba, a trajat će tijekom cijele godine jer cjepljivo nije sezonsko. Radno vrijeme ambulante s pacijentima je ponedjeljkom, utorkom, četvrtkom i petkom od 7.30 do 13 te srijedom od 13 do 19 sati.

Borka Reljac

Rekonstrukcija ambulanti

- Ove godine smo rekonstruirali određene prostore u Zdravstvenoj stanici Kostrena, prvenstveno pedijatrijsku ordinaciju u prostorima koji su bili i namijenjeni pedijatriji od početka. Tako sad ova ordinacija ima dvije kompletne ambulantne, velikizaseban hodnik i sobu za izolaciju te je opremljena prema svim standardima, navodi prof. dr. Vojko Rožmanić, član Poglavarstva Općine Kostrena zadužen za zdravstvo i socijalnu skrb.

Prostor predviđen za ginekološku ordinaciju

prenamijenjen je za potrebe Nastavnog zavoda za javno zdravstvo Primorsko-goranske županije, a u bivšem prostoru pedijatra sada je uređena i opremljena specijalistička ambulanta. Tu se na istome mjestu nalaze specijalist za ultrazvučne pretrage i doppler, urolog, itnemist i okulist. U planu je, u dogovoru s Domom zdravlja, zatražiti umreženje fizijatriske odrinacije, pa bi i ona sljedeće godine započela s radom u sklopu Hrvatskog fonda za zdravstvenu zaštitu, a kroz nekoliko godina planira se i otvaranje ginekološke ordinacije.

Poštanski ured Kostrena službeno je proglašen drugoplasiranim u Županiji

Primorski suveniri u ponudi naj-pošte

- Unutar pošte prodaju se artikli specifični za primorski kraj, poput bokaletića, kamenih kućica, umanjenih kopija Baščanske ploče, a posebno mjesto među ovim suvenirima zauzima kuharica "Tradicionalna kostrenska kuhinja"

Poštanskom uredu Kostrena za dlaku je izmaka nagrada "Plavi cvijet", koju Turistička zajednica Primorsko-goranske županije već tradicionalno, u sklopu akcije "Volim Hrvatsku", dodjeljuje za urednost turističkih mesta, odnosno za urednost pojedinačnih elemenata turističke ponude poput javne plaže, benzinske postaje, poštanskog ureda, suvenira. Među mnogobrojnim konkurentima za naj-poštu u županiji kostrenskim djetalnicima lovoričke je pred nosom "oteo" poštanski ured Rijeka 1, koji je proglašen najboljim.

- Završili smo drugi, ali osjećamo se kao pobjednici. Sigurno da nam ovaj dobar rezultat nešto znači, to je priznanje za protekli rad, dokaz da smo svoje poslove obavljali kako treba, odnosno motiv za daljnji rad, da tako nastavimo i ubuduće. Nadam se da smo svojim radom, osim žirija, zadovoljili i

naše mušterije, prema kojima ćemo se i dalje odnositi s istom ljubaznošću i odgovornošću, rekla je voditeljica poštanskog ureda Kostrena Dragica Ravlija.

Iako nisu pobijedili, kostrenski poštari zadovoljni su dobrom plasmanom, koji je došao kao rezultat njihovog dobrog rada, ali i zahvata koji su napravljeni upravo zbog "Plavog cvijeta". Tako je uređen okoliš oko pošte, ofarbana je bližnja trafostanica te su označena parkirna mjesta na parkiralištu. Unutar same pošte poboljšana je prodajna ponuda raznih artikala, posebice onih koji su specifični za primorski kraj, poput bokaletića, kamenih kućica, umanjenih kopija Baščanske ploče i sličnih.

Posebno mjesto među ovim suvenirima zauzima kuharica "Tradicionalna kostrenska kuhinja", koja je sa svojih više od 200 prodanih primjeraka bila absolutni hit za posjetitelje

Kostrenskom poštanskom uredu za dlaku je izmaka nagrada "Plavi cvijet"

ovog ureda. U toj knjižici sakupljeni su recepti za razna jela mnogih kostrenskih obitelji koja se već generacijama pripremaju na specifičan način. Vrijednost ove kuharice prepoznali su i kostrenski restorani, koji su neke od recepata uvrstili i u svoju ponudu.

Reka Paškvan

Aktivnost dobrovoljnih darivatelja krvi Kostrena

Prikljeno 16 doza krvi

Posljednja ovogodišnja akcija darivanja krvi u Kostreni održana je 22. studenoga u Narodnoj čitaonici Kostrena Sv. Lucija, na kojoj je dvadesetak darivatelja krvi pristupilo akciji, a pridružilo se i dvoje novih, Andrea Matković i Aramis Gluščenko. Na akciji koja se tradici-

onalno održava u organizaciji Aktiva dobrovoljnih darivatelja krvi Kostrena te uz podršku Općine Kostrena, Gradskog društva Crvenog križa Rijeka te Zavoda za transfuzijsku medicinu KBC-a Rijeka, prikljeno je ukupno 16 doza krvi te je najavljena nova akcija na proljeće iduće godine.

Akcija darivanja bila je prilika i za dodjelu priznanja darivateljima, pa su tako priznati dobili Marin Klarica za prvo, Vida Matković za dvadesetpeto i Željko Linšak za deseto darivanje krvi. Dodijeljena je i obiteljska zahvalnica, i to obitelji Klarica, ocu Dragom, koji ima čak 84 darivanja te sinu Marinu, koji s darivanjem na ovoj akciji ima ukupno tri darivanja.

Nova akcija je najavljena za proljeće iduće godine

Katarina Margan ponovo predsjednica

Istoga dana održana je i izborna skupština Društva Crvenog križa Kostrena, na kojoj je Katarina Margan ponovo izabrana za predsjednicu Društva. Na skupštini je izneseno izvješće dosadašnjeg rada kao i plan budućih aktivnosti Društva. Na skupštini su istaknuti uspjesi ovogodišnje akcije Solidarnost na djelu, tijekom koje je od prodaje bonova Crvenoga križa prikljeno 2.500 kuna te je sakupljena značna količina odjeće i igračaka.

A.G.M.

Znanstveno-stručni skup Katedre Čakavskog sabora
"Život, kultura i povijest Kostrene"

Pripreme za treći Zbornik

- Na skupu je prezentirano osam tema, na kojima je radilo 11 autora. Ponudene su znanstvene spoznaje o Kostreni i to iz povjesnog, arheološkog, speleološkog, jezičnog, sociološkog i pomorskog područja

Katedra Čakavskoga sabora Kostrena 29. studenog održala je treći po redu znanstveno-stručni skup "Život, kultura i povijest Kostrene". Teme i ovoga skupa, kao što je bio slučaj i prethodnih godina, bit će uvrštene u treći Zbornik, koji bi Katedra trebala prema planu izdati u proljeće sljedeće godine.

Na skupu je prezentirano osam tema, na kojima je radilo 11 autora. Među prezentiranim temama, kako je istakla predsjednica Katedre Čakavskog sabora Kostrena Andelka Rasol, naše su se i neke već djelomično prezentirane, dok je cijelokupni sukurs tema trećega znanstveno-stručnog skupa, rezultat aktivnosti Katedre, Općine i Turističke zajednice, s Kostrenom kao zajedničkim nazivnikom. Na skupu su ponudene poznate i nepoznate znanstvene spoznaje o Kostreni i to iz povjesnog, arheološkog, speleološkog, jezičnog, sociološkog i pomorskog područja.

Produbljivanje znanja o Kostreni kroz predavanja na ovakvima skupovima i kasnije publiciranje istih u Zborniku zalog je očuvanju ukupne kostrenske baštine svim budućim generacijama, kako je naglasila Silvana Vranić, predsjednica Organizacijskog odbora skupa.

O arheološkim istraživanjima na Solinu izvjestio je njihov nositelj, arheolog Ranko Starac. Marko Lukić, inženjer biologije, izvjestio je o višegodišnjim biospeleološkim istraživanjima

Andelka Rasol, Silvana Vranić i dr. Vjekoslav Bakašun na skupu koji će biti temelj Zbornika

Izostala prezentacija Talijana

Skup je po planiranom sazivanju ove godine trebao imati i međunarodni karakter, no to se tek djelomično ostvarilo.

Naime, zbog nemogućnosti dolaska talijanskih znanstvenika Maurizia Spota i Roberta Odorica, njihov znanstveni rad o usporedbi zaštićenih pomorskih oblasti u Europi i Kostreni stigao je u pisanom obliku te kao takav nije prezentiran na skupu.

Stručnjaci iz Trsta već su boravili u Kostreni početkom listopada, kada su posjetili područje podmorskog parka i prenijeli svoja iskustva iz Miramarea.

na području Kostrene, a izvješće zajedno s njim potpisuju i kolege Romana Ozimec i Jasna Bedek.

Na temu "Živjeti u Kostreni" govorila je Irena Sabo, dok su temu o opremi župne crkve svete Lucije i župne crkve svete Barbare zajednički obradili Nina Kudiš Burić i Damir Tulić.

Povijest pučkoga školstva u Kostreni Svetе Lucije tema je koju je predstavio Daniel Kokić, a dr. Vjekoslav Bakašun govorio je o dr. Vjekoslavu Stipanoviću i njegovoj vili u uvali Svežanj u Kostreni. Temu pomorske havarije parobroda "Avala" prezentirao je Jakov Karmelić, dok je Nikola Petković prezentirao lingvističko-filozofsku temu naslovivši je "Naučit čemo ih govoriti: Jezik, dijalekt i lingvistički imperializam".

In memoriam

Daniel Kokić
(1940.-2008.)

U prošlom broju Naše Kostrene objavili smo prilog Daniela Kokića pod naslovom "Župno groblje u Kostreni Sv. Barbare". Nažalost, sudska je odredila da ovaj cijenjeni autor ne dočeka novi broj našeg lista nego mu je namijenila da ode na vječni počinak upravo na groblje u Svetoj Barbari. Daniel Kokić nas je napustio u svojoj 68. godini, još u naponu stvaralačke snage, kada je mogao svijetu podariti još mnoga djela. Profesor književnosti, književnik i povjesničar, ostatak će najviše upamćen kao pisac humoreski koje su bile njegova velika ljubav. U svom čuvenom "Dnevniku maloga Jurića" opisao je nepodopštine dječaka s Trsata, gdje je i sam predavao u osnovnoj školi, odgajajući generacije učenika punih 35 godina. Autor je vedre romansirane biografije poznatog majstora smijeha "Frane Pitur ili život shvaćen kao komedija", napisao je knjige "Dvije kocke Šećera: istinite humoreske", "Mi: čakule i šale" te "Ljepote i nadahnuta - Kostrena u hrvatskoj književnosti", u izdanju Katedre Čakavskog sabora Kostrena, čiji je bio aktivni član. Rođenjem iz imotskog kraja, prihvatio je Kostrenu kao svoju, a i Kostrena je prigrila njega. "Stjecajem životnih okolnosti, dospio sam u Kostrenu. Moja je ljepša polovica iz Kostrene, onda sam i ja. Dužnost svakog čovjeka, kad dođe u novu sredinu, je da prouči njezinu povijest, kulturu, govor, običaje... Sad kad sam veću, zašto ne bih kao književnik, povjesničar i humorist pomogao novomu zavičaju u proučavanju njegove prošlosti, humora, književnosti... umatoč svim ljubomornim i inim zaprekama?", napisao je u životopisu svog djela iz 2005. godine, dodajući da Kostreni želi "puno vjetra u sva jedra, dobar kurs i iskusna timunjera!". Kao stalni suradnik Naše Kostrene, ostavio je mnoštvo zapisa, najviše iz povijesti, a drugi dio njegove priče o kostrenskim grobljima objavit ćemo, nažalost, posthumno.

Sedma po redu manifestacija Jesen u Kostreni privukla velik broj gledatelja

Za Sokolovića se tražila karta više

- Najposjećenija predstava Jeseni bile su "Međuigre 0-24" Zijaha A. Sokolovića, a cijelo gledalište popunile su i ostale dramske predstave. Na glazbenim događanjima bilo je uobičajeno manje posjetitelja

Mađarski nacionalni orkestar Rajko nikoga nije ostavio ravnodušnim

Nakon iznimno posjećene irske plesne skupine Rhythm of the dance, koja je koncert u Kostreni održala u prosincu 2007. godine, organizatori kulturne manifestacije Jesen u Kostreni željeli su ove godine publici predstaviti još jednu europsku glazbenu senzaciju. Nažalost, Mađarski nacionalni orkestar Rajko nije privukao ni upola publike koliko Irči, ali su zato nazočnima pružili

vrhunski glazbeni užitak. Orkestar 100 violina dvosatnim spojem tradicionalnog plesa i glazbe u Sportskoj dvorani Kostrena nikoga nije ostavio ravnodušnim te je najavio zanimljivu i bogatu Jesen.

U Narodnoj čitaonici Kostrene Sv. Lucije goštovala su neka od najpoznatijih kazališta Hrvatske, ali i nekoliko amaterskih družina. Za

"Međuigre 0-24" Zijaha A. Sokolovića tražila se karta više, a brojni su bili oni koji su cijelu predstavu odgledali na nogama. Predstave Planeta Art, Teatra Exit i Teatra Gavran već tradicionalno su popunile cijelo gledalište, dok su glazbena događanja uobičajeno privukla manje gledatelja. Ovogodišnja novost je prodaja ulaznica putem prodajnih mjesto Ticketinga, pa su se tako karte mogle kupiti u TIC-u Rijeka, a od sljedeće godine moći će se naći na Internetu te na kartomatu postavljenom na riječkom Korzu.

Cijene ulaznica i za ovu su Jesen bile su iznimno pristupačne, od 30 do 40 kuna, osim za orkestar Rajko kada su iznosile 150 kuna. Već sedmu godinu zaredom organizatori Jeseni su Narodna čitaonica Kostrena Sv. Lucija i Odbor za prosvjetu i kulturu Općine Kostrena, a glavni pokrovitelj Općina Kostrena.

Održavanje manifestacije pomogli su Primorsko-goranska županija, Cibe, Ljekarna Smeraldo, MI grad, Demzem, MIT Milina, Victory sailmakers, caffè bar Libar i Dobrovoljno vatrogasno društvo Kostrena, a medijsko pokroviteljstvo pružili su Novi list, HRT Radio Rijeka, Pomočni radio Bakar, Radio Trsat i Kanal Ri.

Boška Reljac

Izložba udruge Vali

Udruga za izradu keramičkih umjetničkih predmeta Vali prvi put je izlagala svoje eksponate u samostalnoj prodajnoj izložbi u

Izložba je dobila očlane kritike

sklopu Jeseni u Kostreni. Svečanom otvorenju 20. listopada u predvorju Narodne čitaonice Kostrene Sv. Lucije nazočili su brojni poklonici te umjetnosti. Pjevala je klapa Kamik, a Ines Arnautov recitirala je stihove Zlatana Marunića i vlastite. Eksponati su bili izrađeni u tehnici "japanski raku", što znači da su bili tri puta pečeni, što doprinosi ljestvi izrađenih predmeta, njihovoj trajnosti i postojanosti boja. Predsjednica udruge Vali Jagoda Grgurić nije krila veliko zadovoljstvo dobivenim odličnim kritikama poznavatelja keramike i posjetitelja. Velike pohvale došle su i od kolega gostiju iz Ajdovščine.

CAFFE BAR SKIPPER

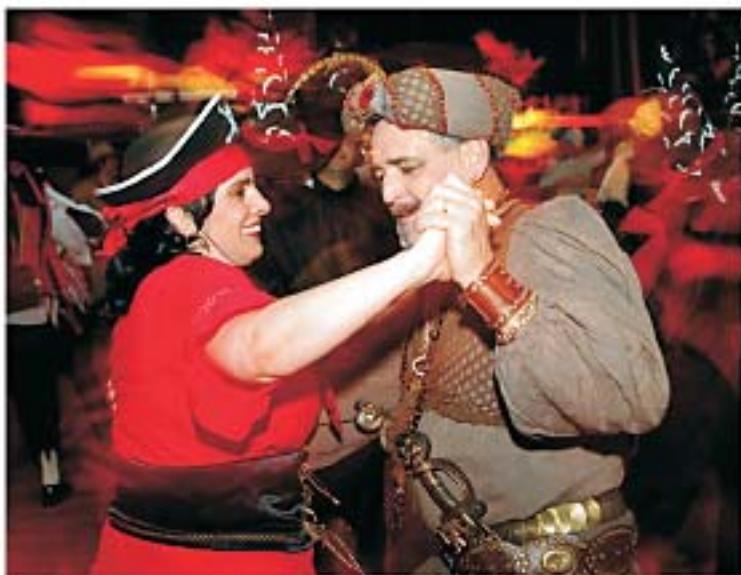
Žensku osobu za rad u Caffe baru "Skipper" u Žuknici sa ili bez iskustva primamo u stalni radni odnos.

Za dodatne informacije molimo nazovite na tel. 098 449 990.

Novi festival u Kostreni 16. siječnja povezat će karnevalske gradove i općine

Karnevalfest uvod u maškarano ludilo

- U festivalskom dijelu Karnevalfesta bit će izvedene nove pjesme, al i stare popularne pjesme vezane uz običaj maškaranja. Predstaviti će se i pet karnevalskih skupina, tri iz Hrvatske i dvije iz inozemstva

Maškarana događanja u Kostreni ove sezone počinju Karnevalfestom

Maškarana događanja ove sezone za Kostrenu i širu okolicu započinju u petak, 16. siječnja, u 20.30 sati u sportskoj dvorani Kostrena jednom novom međunarodnom manifestacijom - Karnevalfestom, projektom koji je za Kostrenu osmisnila uvijek vrlo inventivna direktorka Turističke zajednice Željka Egrežija. Koliko je projekt složen, pokazuje činjenica da je rad na njemu započeo 2007. i traje cijelu 2008. godinu. U svibnju 2008. projekt je prvi put prezentiran u javnosti, u lipnju je u medijima objavljen natječaj za skladbe koji je završen 30. listopada, po čemu slijedi objava pjesama i odabir izvođača.

Stoljetna tradicija

Kako Kostrena ima stoljetnu tradiciju održavanja maskembala i maškaranih događanja, Turistička zajednica Kostrene, u svrhu promicanja novih turističkih sadržaja, odlučila se za novi festival kojemu je cilj povezivanje karnevalskih gradova i općina, kako domaćih, tako i međunarodnih, da putem pjesme i humora istakne njegovanje obilježavanja pusta, mesopusta, fašnika, poklada, kako se već te "zimske svečanosti" nazivaju u pojedinim krajevima Hrvatske. Poseban

Izvođači

Alen Nižetić, Mladen Grdović, Garavuše, Matko Jelavić, Antonela Malis & Neno Pavinčić, Angels, Vlado Kalembert, Klapa Sol, Jozefina i Trio Rio, Duško Jeličić, Emilia Kokić, Tamara Brusić, Jole, Dani Maršan i Vinko Coce.

naglasak Karnevalfesta trebao bi biti na jezičnom izrazu sudionika, pri čemu se želi omogućiti ravnomjernu zastupljenost različitih regionalnih govora u Hrvatskoj.

U festivalskom dijelu Karnevalfesta, osim izvođenja novih pjesama izabranih na javnom natječaju, bit će izvedene i stare popularne pjesme vezane uz običaj maškaranja. Tijekom večeri predstaviti će se pet karnevalskih skupina, tri iz Hrvatske (Viškovo, Senj, Ludbreg) i dvije iz inozemstva (Kotor iz Crne Gore i Ptuj iz Slovenije). Svaka skupina, sastavljena od pet članova, u petminutnom terminu predstaviti će kroz humoristički prikaz običaje i karakteristike svoga kraja.

Nagrade udruge Vali

Svim sudionicima festivala bit će dodijeljene nagrade koje će za njih "ispieći" keramička udruga Vali. Nakon Karnevalfesta tijekom cijele godine kroz medije će se pratiti te zatim proglašiti najizvođeniju pjesmu prethodnog festivala.

Voditelji Karnevalfesta su Mario Lipovšek i Irena Grdinić, za izgled pozornice i scenografiju zadužena je Karnevalska grupa Špažićari, koja će ujedno imati i svoj desetominutni nastup u kojem će od Općine preuzeti ključeve meštrica kostrenskih maškara.

Karnevalfest će se snimati, a organizatori očekuju prijenos istog na nekoliko lokalnih TV postaja, kao i na jednom od nacionalnih programa budući da manifestacija dodatno obogaćuje karnevalska događanja i privlači posjetitelje iz mnogih okolnih mjesto i daljih destinacija. Glavni organizatori Karnevalfesta su Turistička zajednica Općine Kostrena, Općina Kostrena i umjetnički direktor Andrej Baša.

Andrija Rasol

Šest subota zabave

Udruga Špažićari će organizirati šest subotnjih zabava u Narodnoj čitaonici. Maškarani plesovi, uz nastup grupe Fiesta, počinju u 21 sat, a održat će se 17., 24. i 31. siječnja te 7., 14. i 21. veljače. Dječja reduta održat će se 25. siječnja od 15 do 18 sati. U Dječjoj povorci na Korzu 14. veljače učenici OŠ Kostrena sudjelovat će kao "Kostrenske rožice", a maškarice iz vrtića Zlatna ribica s maskama "Petar Pan".

Špažićari će 22. veljače sudjelovati u povorci na Korzu kao ovčice u alegorijskoj priči "... u zdrav mozak". U srijedu, 25. veljače, u Narodnoj čitaonici sudit će se i spaliti Pusta i vratiti ključeve načelniku Općine.

Kap. Ivan Tijan, pilot na penziji

Od komandanta do pilota

■ Na putovanju od Pule prema Venecije mali od kužine je skočil na more. Hitili smo pojas za spašavanje, kalali rampu od ro-ro da bi mu bili bliže, pa ga molimo da se popene preko boškaine, a on neće i govori da ga stavimo na novine jer da ga morski pasi nisu oteli pojist. Mislel se stvarno ubit, pa je skočil med dupini, a mislel da su morski pasi

Tu san na Vrh Martinšćice već "100 let", mada san rođen i bival na granice Sv. Lucije i Sv. Barbare na Maračići. Tamo mi je starina, za tamo su vezane moje lipe uspomene z mладости, za mamu i tatu, sestre, braču i prve prijatelje. Moj otac Ivan je imel još tri brata i tri sestre, a samo je on imel muške nasljednike, odnosno mene i brata Josipa. Brat ima kćer, a ja sina Sanjinu i kćer Kristinu, pa se loza i prezime Tijan, na sruču, nastavljaju za ča se "pobrinul" i moj sin, aš danas ja imam vnuka mlađega Ivana Tijana.

Točno je da se prezime Tijan veže uz Sv. Barbaru, ali mi smo na Maračići od vavek. Povedali su mi moji stari da su Tijani porijeklom ustvari, tu preko brda, z sela Tijani na Drage sušačke. Puno nas je bilo i teško se živelo, otac je bio radnik, mučil se je da bi nas othranil i školoval, tek pred kraj radnoga staža mu je bilo lakše, aš je bio kurir na Jadroagentu, a mi deca smo počeli delat i zaradivati. Ni struj, ni vodi nismo imeli, takođe celo školovanje smo učili uz petrolejku, pralise na lagamanu, a vodu na šparhetu grijali. Nismo ničega imeli, a koze su nas odhranile. Otac je moral se trešnje, smokve, lozu i masline poseć da bi dječji doplatak dobili. Kako mi, tako i drugi ljudi na Kostrene, tako da su nam danas si umejki zarasli.

Murva na škole

Ko i si drugi tu san, na Sv. Luciju, hodil na školu prva četiri leta. Učitelj naš je bio Dešković i bio nas je dosta na generacije ki su bili rođeni 1941. god. Taj isti naš dobar učitelj je uzgajao dudov svilac i kad je god bil pital ki će poći pobrat tu murvu, mesto poč na nastavu, mi smo se javljali, ja i moji kumpanji, Minjo Babić i

Sa suprugom Dunjom

Tiho Perović. Tako mi finjavamo četrti razred, mislimo da će nas učitelj pohvaliti, ča smo mu celo leto pobrali taj dud, on čta ocjene i govori da smo ja i Tiho pasali z dva, a da je Minjo propal. Ja mami doma govorim to ča se je dogodilo, a ona žalosna govori da kako će poći na Pečine na školu dalje z dvojkun. Šla je ona brižna kod učitelja pa mu se je potužila da me je stalno slal pobirati i ovo i ono i da će na Pečinama mislet o mene kada z dvojkun arivan. Razumelju je učitelj pa san ipak trojku dobil i ko solidan dak dalje nastavil.

Moran reć da nisan bil odličan na škole, ma san vavek se na roku finil i bez popravka. Barbarani su bili bogateji, bolje obučeni i rekli su nam da su bolji daci od nas, pa su na Pečinama talijanski birali za učit, a mi siromašni daci smo francuski dobili. Tako je to onda bilo. Moja generacija na nautike su bili kap. Josip Dujmić, kap. Ante Linčić, kap. Ante Laurenčić, kap. Vilko Lupi, kap. Davor Katalinić, kap. Darko Glažar, kap. Fran Sanković, kap. Tiho Perović, kap. Miloško Babić i neka se ne najadi ako san koga pozabil. Valje posle nautike san šal navigat i pomagal doma koliko san mogao.

Partizani špajali

Domišljani se prvi ukrcaj za kadeta na brod Trebinje ki je onda bio najbrži brod na Jugoliniji. Prvi put smo Atlantik pasali za sedan dan. Prvi oficir mi je bio naš kap. Sveti Tonković z Randić, a komandant Zorić z Kraljevice. Bivši partizani su bili administratori, niš nisu znali, nego su ko partizanski komesari špajali i tužili na Upravu ako je ča krivo rekao. Va Merike smo morali pisati parole za Tita i partiju, a oni su nas plaćali 5 dolara na dan da se držimo skupi pred Ujedinjeni narodi i da vičemo parole. Brodi na liniji su se menjali, a posade su tako tokom celog leta demonstrirale i delale propagandu za Jugoslaviju. Z druge bande, na istom mjestu, su bili domobrani i ustaše ki su na nas vikali, da su se svoje zgubili pokole rata i da su potisnici, da su z jame pobegli masakrirani, a da je Bog otel da se spase. Nisan to onda razumel, ma danas mi je čaro.

Posle san bil v.d. treći na Titogradu z kap. Jurom Uršičen z Urinja. Lipu san plaću imel, kadet na plaći od trećega. Komač smo se malo doma

Ispred broda Marina

refali. Dal san ispit za poručnika i kratko bil treći na Lovčenu, pa avanciran na drugoga. Odlučil san poći na Višu pomorsknu ma mi na Jugoliniji nisu oteli dat stipendiju, pa san dal otak i šal na Jadroslobodnu jedno leto. Tek smo onda, domišljani se, vodu na Maračić stavili na kuću, čini mi se 1965. leta. Pokle su mi dali stipendiju pa san na Višu pomorsknu finil i kapetan duge plovidbe postal od 25 let. Moral san finiti i vojsku, a to je bilo smešno, aš san sam sebe karakteristiku napisal, kako san dobar, vredan i pametan, a komandant Dubrovčan na brodu Jadro je se to potpisal i pečatirala, pa su me zeli na školu rezervnih oficira na Divulje. Puno je dobrih dečki otpalo, aš nisu imeli tako dobre karakteristike, a ča ču in ja. Se pomalo san došao do čina poručnika bojnog broda, pa san radi toga i biran par put za predsjednika rezervnih vojnih starešina Kostrene, jedanput i bez moga znanja. Se san zadržal, od uniforme, dolamicu, do gas maske i čizmi. Sto su me put zvali do 1991. da to vrnen. Malo sutra, moj je mali va te dolamicu celu nautiku na Bakru finil.

Posle vojske san šal za drugoga oficira na Mornara jedno putovanje oko rta Dobre nadu do Crvenoga mora, Port Sudan. Barba mi je bio opet Barbaran, kap. Pilepić. Taj put smo deve vozili na Džedu na Saudijsku Arabiju, ma ča nan ni na iskrcaju jedna deva pobigla na grad preko jednoga mosta. Arabi su kod nemih za

Zaslužan za sidro

Kap. Tijan, kap. Slavko Sablić, gđe Marica Mješović, prof. Boris Glavan i kap. Gudac ispred sidra na Šetarištu kostrenskih pomoraca

Pozabil san reć da san i ja malo zaslužan za sidro spod nove osnovne škole. Pilot san bil na jednometu brodu od 100.000 ton na manovre Podurinu. Brod je bil va četverovezu na partence, dal san naredbu da viraju, ča su i učnili, odjedanput je neč puklo i sidro već dignjeno do oka počelo padat i letet va more uz iskre i oganj. Nisu ga uspjeli fermat, pa su sidro i kadena se očupali i fondali va more. Barba Englez je rekao da se takove stvari dogadaju, da niš va manovre ni krivo učinjeno, pa me je pozdravil, a on smiren partil navigat. Brod je posle daval nagradu onome ki najde sidro. Iskali jedni, drugi, treći, ma niki ni mogao sidro nač nego je na manovre drugoga broda sidron zakućeno zgubljeno sidro i pomoću dizalice Dobra dignjeno van. Sidro je posle nekako došlo do Kostrene i hićeno je na livadu na Vrh Martinšćice, da bi ga konačno Općina stavila na prikladno mesto, kade lipo figura i kade pripada.

njun tekli va oneh haljah. Kupali smo se kraj porta, evo zronil san koraj na grebenu, ovaj beli ča je na ormaru. Moglo se j' onda, sad bi te ubili.

Ženina kalvarija

Kad san se skrcal s toga broda san se oženil, '68. Ieta. Na bračno smo putovanje šli na Plitvice, a žena je imela želju poč i na brod na jedno putovanje, pa smo i partili z Rike za Velika jezera i Meriku. Sruča da smo takali Turšku, aš moja draga Dunja ni milje dalje ni mogla

Kap. Ivan Tijan u Kostreni

poč. Slabo joj je bilo, bila ja va drugen stanju, pa su joj more i njezino stanje dali jasnu poruku da gre doma. Kap. Arnold Jelenčić, opet barba z Sv. Barbare, je uredil njezin put za doma. Nismo oteli da gre z avionom, pa se ona ukrcala na vlak i pasala kalvariju do Kostrene. Rodila je Sanjinu 1968. Ieta ki je još va trbuhi navigal, a danas je komandant na strancu.

Još san imel jedan ukrcaj na Jadroslobodnu, na novogradnju "Marko Orešković" za čifa, preko leto dan san dole po Australije navigal, nikad doma doč. Kad san se najzad skrcal, je bil objavljen natječaj za komandanta remorkera, dal san molbu i pasal. Navalna je bila vela, ali moran reć da mi je puno pomogao, sad pokojni, Zdenko Knafel, aš ki bi mene bez "pedigree" zel. Na početku san bil dosta slab, a i najgori remorkeri su mi davali, Ahila, Sirijus, a Šampiona kad san dobil z dve makine, bil san bog bogova. Na kraju kad su videili da san maher san šal po novogradnju va Ankunu po Ariesa. Bilo je još Kostrenjani na remorkeri, posle mene su došli kap. Ivić Perović, kap. Duško Marunić, kap. Karabajić i kap. Čedo Sochor. Posle san ja šal za pilota i opet na neki način "otpri" vrata našimi Kostrenjanimi, premda je i prije mene bilo i komandanti na remorkeri i va piloti i to kap. Suzanić, kap. Glažar, kap. Sušlić, valjda nisan nikoga pozabil. S odmakom moren reć da je puno teže bilo bit pilot na brodu nego komandant na remorkeru. Jako je to stresan posal, premda barba broda odgovara za štetu, a ne pilot. Treba grdosje na Omišlju ili Podurinu vezat, po fortunalu od bure, po nevere, dažu... Remorkeri slabi, makina ki put ne čapa, puknu lancane, sega je bilo.

Čovik va moru

Brzo je došlo umirovljenje, ma ja se nisan umiril, pa san opet šal navigat ko penzioner i to preko našeg kap. Branka Volarića z Urinju, na Lošinjsku plovidbu na staru ro-ro Marinu. On je čul da san ja dobar za manovru, a Marina je puno porti va kratko vreme takivala, ča mi je isto lipo iskustvo bilo, va uniforme bit, putnice i putnici vozit z Venecije, Pule, Lošinja, Zadra...

Prvi put va životu mi je na jednometu putovanju od Pule prema Venecije čovik skočil va more, mali od kužine. Ja san bil na večere va salonu, a putnici viču da je čovik skočil. Brzo san šal na most, obrnul po onome krugu Vilijamsa i došao va protukurs, si putnici na prove gledaju kade je. Nakon nekog vremena pojavila se glava pred provun, sruča da j' bonaca bila. Hitili smo pojus za spašavanje, kalali rampu od ro-ro da bi mu bili bliže, pa ga molimo da se popene preko boškaine, a on neće i govori da ga stavimo va novine jer da ga morski pasi nisu oteli pojist. Misli se brižan stvarno ubit, pa je skočil med dupini, a misli da su morski

pasi. Najzad je čapal boškainu i došal na brod. Nisan se ja jadil na njega nego ga pitam da ča mu se činelo da je skočil, a on odgovara da je to već treći put da skače z brodi, da ne zna ča mu je. Va Venecije san ga poslal doma, da se "osuši". Posle je postal kuhar na Jadrolinije.

Veli Tuđmanovac

Kad se vlast promenila, bar je tako mislin, su i mene promenili, aš san ja bil tuđmanovac, a 2000. Ieta nismo bili va milosti. Dobil san i Spomenicu Domovinskog rata od pokojnog predsjednika Tuđmana, više put bil va njegovomu društvu i užival va njegovoj odlučnosti i ideje o novoj Hrvatskoj. Dobil san i Vitešku povelju 13. rujna 1991. za dragovoljnost, nesebičnost, odlučnost i hrabrost od Udruge dragovoljaca narodne zaštite domovinskog rata, a član san HDZ-a skoro 20 let, nač san naročito ponosan. Bil san davno i va partije, aš se ni moglo bit na rukovodećem mestu bez crvene knjižice. Ča me nisu va ono vreme čapali va crikve na Trsatu nekakovi agenti, popeljali na saslušanje i pitali da ča još nisan raskrstil z veron i da ča nisan postal ateista. Ča san in mogao reć nego da san se slučajno tamo našal, dok je žena krstila decu va crikve na drugoj bande. Na kraju krajeva, onda nisan niš loše videl va komunizmu, kantal san od Vardara pa do Triglava, volet tu našu povijest i nisan znal da je Tito bil tako loš. Danas kad san saznaš neke stvari san ploču naskroz obrnul, mada me žena podbada da zakantan onaj Vadar...

Jedan san od osnivači knjižnice va Kostrene, ma me, neboj se, nima nigdere zapisanog, a dobro se zna da smo Slavko Sablić, Miljenko Matešić, Borivoj Marunić i ja se to započeli. Kako to komentirat nego da su neki bili nepodobni. Od 1994. san lovac va Jelenu z Čavli, aš Kostrena pod njih spada i dan danas san tamo. Gremo, lovimo, održavamo šumu, pojila, kuhamo, zabavljamo se. Dobra kunpanija, dobra zabava. Zadnje vreme iden i na ribe, a kunpanj mi je Mirko Dobrila-Kanuda rodon z Sršćice va Sv. Barbare ki ima velu barku, pa on i ja pomalo skosamo. Slabo se lovi ovo leto. Morda bimo bolje čapali na Susku kade san kupil kuću tamo negde osandesetih let, ma do dole rabi navigat i zgubit više vremena. Čuvamo doma punicu ka ima 94 leta i ni nan za nikamo na više vremena partit. Pobignemo na izleti moj prijatelj kap. Ante Linčić i ja, pa tako još vavek učin o našoj povijesti, od Blajburga do Jazovke, aš me to intrigira. Niš mi o tome nismo znali do 1991. leta.

Skratili smo malo ovu čakulu, aš bi nan i knjiga bilo malo. Barba Ivan nan ima još čuda povedat o brodi, o manovrami, o politike, o lovnu i ribolovu, o životu običnoga čovika ki je pasal se na brodu, od kadeta do pilota i postal važan kamičić va kostrenskoj pomorskoj povijesti.

Zoran Marušić

Općina Kostrena i ove godine stipendira svoje najbolje mlade snage

Krediti za 35 studenata i 11 učenika

- Studenti će mjesечно dobivati 800 kuna, a učenici 600 kuna

Temeljem Odluke o kreditiranju učenika i studenata, ove će školske godine u Kostreni kredite primati 11 učenika, 30 studenata te pet apsolvenata. Učenički krediti dodijeljeni su Niki Jakljević, Andrei Markovinović, Matteu Manarinu, Ani Matić, Ani Mikuličić, Mateju Pribaniću, Vladu Sviličiću, Jeleni Šimić, Petri Štokić, Adriani Tomačić i Damiru Vučiniću, a isplaćivat će se u mjesечnim iznosima od 600 kuna za deset kalendarskih mjeseci.

Rata kredita za studente je nešto viša, odnosno iznosi 800 kuna, a dodjelila se Tei Ahel, Jani Ažić, Vani Babić, Domagoju Bariću, Tamari Beljan, Vedrani Bulat, Petri Čoza, Mariji Ivanović, Alki Kavre, Petri Komar, Danieli Komar, Ivanu Kruljcu, Ivanu Markovinoviću, Romini Milanić, Dariu Modriću, Majdi Modrić, Igoru Pavliću, Milli Perović, Dini Pilepić, Ivani Prelc, Dajani Rakić, Andrei Rizoniko, Ani Smokrović, Vanji Suzanić, Katarini Šalamon, Isabell Marijani Šimić, Robertu Vežnaveru, Nikolini Vranić, Martini Žarak i Lei Županović.

Pravo na dodatnih pet mjesечnih isplata ostva-

Kreditirani učenici s načelnikom Miroslavom Ujanom i županom Poglavarstva Anticom Ljubric

ruju apsolventi koji su u prethodnoj godini primali kredit, a ove su godine to pravo ostvarili Ines Arnautov, Renata Kolombo, Deborah Pustišek, Ines Perović i Koraljka Strčić.

Za učenike i studente upriličeno je svečano potpisivanje ugovora o kreditiranju, gdje su oni također upoznati sa svojim obvezama, odnosno odradivanju volonterskog rada u visini od 30 sati za učenike te 40 sati za studente, kao i o obvezi vraćanja kredita ili otpisivanju istog, ovisno o prosjeku ostvarenom u ovoj školskoj godini.

Borka Reljac

Svečano potpisivanje ugovora o kreditiranju studenata

Izdvajanje iz kostrenskog proračuna za humanost

Općinski čelnici Sanjin Vrljčić, Miroslav Ujan i dr. Vojo Ražmanić predali su ček dr. Marjanu Padovanu

Općina donirala Kardiologiji 30.000 kuna

Općina Kostrena svake godine u Proračunu planira iznos od 30.000 kuna kao donaciju Kliničkom bolničkom centru Rijeke, kao gestu humanosti, ali i uvažavajući lošu finansijsku situaciju u zdravstvu i zdravstvenim ustanovama. Ove su se godine ta sredstva donirala Klinici za internu medicinu Zavoda za kardiovaskularne bolesti, a utrošit će se za nabavku neophodnog materijala za interventne kardiološke zahvate, odnosno elektrokardiograf. U idućoj godini također će se donirati KBC i to jedna od njegovih klinika kojoj će sredstva biti najpotrebnija.

B.R.

Općina pomaže srednjoškolcima Financiranje javnog prijevoza

U Proračunu za 2009. godinu Općina Kostrena osigurala je sredstva za financiranje javnog prijevoza za polaznike trećih i četvrtih razreda srednjih škola. Naime, učenici prvih i drugih razreda već ne plaćaju pokazne karte, što im omogućava Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta, dok starijim razredima to još nije omogućeno te je ovim putem Općina htjela u ravнопravan položaj dovesti sve srednjoškolce. Stoga se mole svi učenici trećih i četvrtih razreda srednje škole da čim prije u Općinu, osobno ili poštom, dostave potvrdu o prebivalištu ne stariju od šest mjeseci te dokaz o redovnom pohađanju nastave.

B.R.

Realizacija ambicioznog projekta Turističke zajednice i Općine Kostrena

Promovirani CD i film o Kostreni

- Dokumentarno-promidžbeni film u 30 minuta trajanja prikazuje prirodne ljepote Kostrene te govori o njezinom razvitku do današnjih dana. Multimedijalni CD obrađuje sve zanimljive prirodne i društvene segmente Kostrene

Potaknuti idejom direktorice Turističkog ureda kostrenske Turističke zajednice Željke Egredžije o prezentaciji Kostrene na jedan cijelovit način, u skoro jednogodišnjoj razradi ideje nastao je dokumentarno-promidžbeni film i multimedijalni CD o svim zanimljivim segmentima Općine Kostrena, prezentacija kojih je održana 5. prosinca u Narodnoj čitaonici u Kostreni Svetoj Luciji. Film i CD projekt je Turističke zajednice i Općine Kostrena.

Film je zanimljiv dokumentarac, snimljen iz zraka, mora i kopna u trajanju od 30 minuta. Prema predloženoj i dalje razrađivanoj ideji, film je realizirao Igor Kontuš iz informatičke firme IGAL. Film nije samo klasična turistička promidžba Kostrene danas koji prikazuje prirodne ljepote samog smještaja Kostrene, uključujući plaže, lučice, spilje, njezinu floru i faunu, budući botanički vrt, već govori i o razvitu Kostrene kroz povijest pa sve do današnjih dana. Tu su uključene stare pješačke staze, stare šterne kao što je bara Baćina, davnašnji i sadašnji vidikovci Glavica i Sopalj te kulturne znamenitosti kao što su crkva svete Lucije i crkva svete Barbare.

Posebno su prikazana sva društvena događanja u Kostreni tijekom 12 mjeseci koliko je i trajao rad na projektu, počevši od maškara, slavlja svete Barbare i svete Lucije, Proljeća u Kostreni, Čakavskih susreta u Kostreni, ljetnih kulturnih priredaba i Dana Općine Kostrena. Prikazana su i sportska događanja i realizacija triatlona. U gastro ponudi pozornost je na tradicionalnoj domaćoj hrani pripremanoj po stariim receptima iz objavljene "male" kuharice.

Film je dinamičan, naročito u slikovnom prikazu, nešto sporiji u tekstušnom, dok je za cijelo vrijeme trajanja popraćen poznatim melodijama o Kostreni. I u filmu je istaknut osobito povoljan položaj Kostrene u odnosu na blizinu ostalih zanimljivih destinacija, kao što su Platak, Učka, Plitvička jezera, otoci i sam grad Rijeka, kao središte gospodarskih, kulturnih, obrazovnih i ostalih djelatnosti, zanimljivih domicilnom stanovništvu te domaćim i stranim turistima.

Multimedijalni CD napravljen je u suradnji firme IGAL s informatičkom firmom Otvorena mreža iz Rijeke. Rađen je u flash tehnologiji, što znači da će svaki posjetitelj koji bude gledao CD moći samostalno ulaziti u određene segmente. Iz svestrane ponude na njemu se mogu naći podaci o smještaju, prirodne ljepote i znamenitosti, ponešto iz povijesti Kostrene, gastro ponude, povijesnim stazama, kulturnim znamenitostima i drugim karakteristikama Kostrene.

Fotografije na slajdovima vezane su na određeni tekst. Sve je popraćeno glazbom poznatih kostrenskih melodija. Multimedijalni CD bit će dostupan na četiri jezika: hrvatskom, talijanskom, njemačkom i engleskom i umnogome će obogatiti turističku promidžbu Kostrene.

Igor Kontuš i Bruno Perkić s multimedijalnim CD-om i filmom o Kostreni

**mini commerce d.o.o.
KOSTRENA
Šodići za
Jel. 051/287-006**

- željezarija
- boje i lakovi – miješanje boja
- vodoinstalacije
- elektroinstalacije
- alati
- sve za vrt

Bolnica za medvjediće

Prvi put u Dječjem vrtiću Zlatna ribica održala se "Bolnica za medvjediće", program što ga provodi Hrvatski crveni križ iz Rijeke. Svako je dijete trebalo donijeti svojeg medvjedića ili drugu plišanu životinju u "bolnicu", gdje su razgovarali s doktorom i obavili mali pregled. Doktori su bili članovi Udruge studenata Medicinskog fakulteta, a ovo je bila sjajna prilika da djeca ublaže strah od doktora i upoznaju se s rekvizitima koji su u svakodnevnoj upotrebi u doktorskoj ordinaciji.

Suradnja s Crikveničanima

Tjedan sporta polaznici Zlatne ribice već tradicionalno obilježavaju u suradnji s dječjim vrtićem Radost iz Crikvenice. Ove godine sportske igre organizirane su u Crikvenici, dok se sljedeće godine naši mališani spremaju ugostiti Crikveničane.

Posjet knjižnici

Mjesec knjige obilježen je posjetom dvije skupine Javnoj ustanovi Narodnoj knjižnici Kostrena.

Upoznavanje s novouređenom Knjižnicom proteklo je kroz prezentaciju slikovnice, koji su vrtičari nakon toga dobili na dar.

Uspjesi likovne radionice

Likovna radionica pod vodstvom Vilinke Grlaš ove je jeseni zabilježila značajne uspjehe. Na natječaju Volim svoju obitelj Ministarstva obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti pohvalu je dobila Natali Mažer, polaznica starije skupine Dupini. Na svečanoj dodjeli u Zagrebu uručeni su joj prikladni darovi za nju i skupinu. Njen će se nagrađeni rad nalaziti i na čestitki kojom naš vrtić će biti blagdane. Također, na natječaju Gradskog kazališta lutaka na temu Ljubav, rad Emme Cvetković izabran je kao jedan od 12 koji će se nalaziti na stranicama kalendarja za 2009. godinu. Ostali prijavljeni radovi mogli su se pogledati na izložbi.

Borka Reljac

Posjet delničkom mlinu

Ovogodišnja Jesenska svečanost i Dani zahvalnosti za plodove zemlje protekli su u Šetnji jesenskim ulicama, odnosno ulicama kestena, komposta i kokica.

Tijekom cijelog dana pripremale su se razne mirisne jesenske poslastice, a sve su dodatno zasladiли roditelji donoseći kolače. Ujedno su obilježeni Dani kruha, i to posjetom starom mlinu u Delnicama.

Osnovna škola Kostrena provodi CAP program za djecu drugog razreda

Prevencija zlostavljanja djece

- CAP poučava djecu efikasnim prevencijskim strategijama koje počivaju na dječjim sposobnostima, a ne na ograničavanju istih. Provodi se u tri koraka, odnosno predavanjem za sve djelatnike škole, predavanjem za roditelje te radionicama za djecu

Usrijedu, 26. studenog, predavanjem za roditelje počelo je ovogodišnje provođenje CAP programa u Osnovnoj Školi Kostrena. CAP program namijenjen je djeci drugog razreda, koji je iznad minimalnog zakonskog standarda, a realizira se u suradnji s udružom "Korak po korak" i uz financiranje Upravnog odjela za obrazovanje, kulturu i sport Primorsko-goranske županije. CAP poučava djecu efikasnim prevencijskim strategijama koje počivaju na dječjim sposobnostima, a ne na ograničavanju istih. Provodi se u tri koraka, odnosno predavanjem za sve djelatnike škole, predavanjem za roditelje te radionicama za djecu.

Poboljšana komunikacija

Provodenje CAP programa u školi počelo je 21. veljače 2008. godine predavanjem za sve zaposlene u školi, a održala ga je defektolog Vesna Žilić s ciljem progovaranja o problemu zlostavljanja djece i njegovoju prevenciji. Uslijedilo je već spomenuto predavanje za roditelje učenika drugih razreda što ga je održala Dijana Toljanić, CAP trener. Naglasak je bio na prevenciji zlostavljanja kroz poboljšanje komunikacije između odraslih i djece, osvještavanju strahova koje roditelji imaju kada razmišljaju o tom problemu i strategijama za poticanje, prepoznavanje i korištenje prilika za razgovor s djecom o zlostavljanju.

Radionice za djecu održane su 5. prosinca u oba druga razreda pod vodstvom triju posebno obučenih CAP trenerica, Lenke Cimperman, Dijane Toljanić i Alison Ružić. Nakon dva

Radionice za djecu vodile su 5. prosinca posebno obučene CAP trenerice

Školska sata u svakom razredu, uslijedio je individualni razgovor s učenicima. Koristeći igranje uloga i vodenje grupne diskusije, djeca su naučila prepoznati potencijalno opasne situacije. Kroz tri igrokaza, predstavljene su najčešće situacije zlostavljanja koje bi djeca mogla susresti: vršnjak nasilnik protiv djeteta, nepoznata odrasla osoba protiv djeteta te poznata odrasla osoba protiv djeteta. Radionicama su prisustvovali i učiteljice Iva Mladar i Branka Batinić, a zadovoljne viđenim, primjerenim pristupom uzrastu učenika, dobro odrabrim i korisnim informacijama za učenike namjeravaju strategije naučene na CAP-ovoju radionici ponavljati i razvijati u svakodnevnom radu u razredu.

Donacija djeci iz doma

Humanitarne akcije su jedan od prepoznatljivih obilježja naše škole, pa je tako i ove godine nastavljena suradnja s domom "Brace Mažuranić" iz Novog Vinodolskog za nezbrišnutu djecu. Osim obostranog dolaska na božićne priredbe, naši će školari domu donirati stroj za pranje suđa te prigodan paket za njegove štićenike. Povodom obilježavanja Međunarodnog dana borbe protiv siromaštva, posjećeno je Prihvatilište za beskućnike "Ruže sv. Franje", gdje su učenici odnijeli mnoštvo

Susret škola bez nasilja

U Šibeniku se 10. i 11. studenog održao drugi susret Mreže škola bez nasilja, projekta pod pokroviteljstvom UNICEF-a kojem je cilj smanjivanje i zaustavljanje nasilja u obrazovnim ustanovama. Na skupu je sudjelovalo više od 440 sudionika, djece, roditelja, predstavnika lokalne samouprave, koordinatora i ravnatelja, iz 121 škole Hrvatske. U ime kostrenske škole skupu su prisustvovali ravnateljica Biserka Miškulic, predstavnik roditelja Jadrana Zaharija, predstavnik učenika Magdalena Vrkić iz 6.a razreda te koordinator Nataša Kovačev.

prikupljenih prehrabnenih, kozmetičkih i higijenskih potrepština te odjeće. U organizaciji Caritasa provedla se akcija "Reci mi to...", u sklopu koje su se prodavali prigodni privjesci. Polovica prihoda vratila se u Caritas, dok će preostali dio škola darovati svojim potrebitim učenicima. Također se prodalo oko 900 kuna bonova Crvenog križa.

Borka Rejac

Davor Grdinić i Denis Sabljak iz kostrenskog Parisa među najboljim svjetskim pizzaiolima

Morska fantazija i Santa Lucia oduševile Talijane

■ Na svjetskom natjecanju pizzaiola, održanom od 20. do 23. listopada u gradiću Maiori kod Napulja, Grdinić i Sabljak plasirali su se u završnicu u konkurenciji 150 natjecatelja, predstavljajući svoje autorske specijalitete

Denis Sabljak i Davor Grdinić predstavili su se na svjetskom natjecanju pizzaiola u Italiji

Dvojica vrijednih mladih ljudi, Davor Grdinić i Denis Sabljak, pizzaioli poznatog kostrenskog ugostiteljskog objekta Paris, nedavno su okrunjeni titulom probranih, ulaskom među najbolje na svjetskom natjecanju pizzaiola, održanom od 20. do 23. listopada u gradiću Maiori, 60 kilometara udaljenom od Napulja. Na ovom natjecanju,

Morska fantazija

dimljeni sir, dimljena crapa, dimljeni losos, hobotnica, naranča, pomodorini

Santa Lucia

Vrh. Mostrensko PIZA Kostrena
tel. 051/388-555

sir, gljive, marinirani inčuni, dimljena tunica, gorgonzola

koje tradicionalno organizira talijanska udružna pizzaiola APES, kao jedini predstavnici iz Hrvatske, Grdinić i Sabljak su se od ukupno 150 natjecatelja plasirali među 30 najboljih, predstavljajući svoje autorske specijalitete, pizze Morska fantazija i Santa Lucia. Kriteriji po kojima je žiri ocijenjivao pizze bili su izgled, okus i originalnost.

U Italiji su Grdinić i Sabljak boravili zajedno s vlasnikom Parisa Hrojem Marganom, koji zahvaljuje na pomoći Općini Kostrena što je sudjelovala u pokrivanju dijela troškova putovanja. Pritom je ekipa iz Parisa uspješno promovirala Kostrenu i njezinu Turističku zajednicu, čijim je promidžbenim materijalima oduševila Talijane.

Ne skrivajući zadovoljstvo, Davor Grdinić nesobično je otkrio svoju i tajnu uspjeha svoga kolege. Njegova pizza, Morska fantazija, objedinila je okuse dimljenog sira, dimljene orade, dimljenog lososa, hobotnice, naranče i pomodorina, dok je uradak Denisa Sabljaka, Santa Lucia, prepoznatljiv u spoju sira, gljiva, mariniranih inčuna, dimljene tune i gorgonzole.

Pizza Morska fantazija prošle godine osvojila je glavnu nagradu na međunarodnom natjecanju pizzaiola održanom prošle godine u Opatiji, također u organizaciji APES-a.

Nakon ovih uspjeha moglo se očekivati da će ovaj specijalitet danas u redovnoj ponudi jela u kostrenskome Parisu, a uskoro će joj biti pridružena i druga "slavljenica", Santa Lucia.

Ocenjivački sud nije se dojmila samo gurmanska i tehnička vještina dvojice pizzaiola Parisa, već i Grdinićeva posebna kreacija, Eiffelov toranj, napravljen od tjestova za pizzu, visok jedan i pol metar, za koji je osvojio posebnu nagradu. Pizza d'autore te se uvrstio među pet najboljih.

Ovaj Eiffelov toranj ne može se pojести, ali se može pogledati, prigodno ukrštenog vidjet ćete ga odmah po ulasku u Paris. Ovaj, kostrenski, naravno.

Andrea Gnjato Matković

Kostrenski jedriličarski klub svečanom sjednicom 15. prosinca proslavio dijamantni jubilej

Raširenih krila, Galeb nad svjetskim morima leti već 75 godina. Kostrenski jedriličarski klub slavi dijamantni jubilej, priječajući se svojih početaka na Sušaku, gdje je 19. studenog 1933. godine osnovan. Svečana sjednica, održana 15. prosinca u Narodnoj čitaonici Kostrene Svetе Lucije, okupila je članove i prijatelje kluba, koji s Pomorcem čini najprepoznatljiviju sliku sportske Kostrene, ali je zahvaljujući svojim brojnim uspjesima najtrofejniji kostrenski kolektiv.

Predsjednik kluba Dean Pavlak podsjetio je ukratko na najvažnija Galebova dostignuća kroz sedam i pol desetljeća slavne povijesti, među kojima se ističe pet sudjelovanja na Olimpijskim igrama, više od 40 sudjelovanja na svjetskim i europskim prvenstvima, s kojih su "galebaši" donijeli 14 medalja te više od 40 medalja s prvenstava Hrvatske. Pavlak, koji je na čelu kluba od ljeta ove godine, predvodeći novi val mlađih suradnika, naglasio je da se članovi Galeba, osim po visokim dometima na regatnom polju, ističu u jedriličarskom svijetu i po brojnim dužnostima u nacionalnom savezu i međunarodnoj federaciji. Tako je, primjerice, nedavno za predsjednika Hrvatskog jedriličarskog saveza izabran Marin Lovrović senior, kojemu je matični klub bio upravo Galeb. Pavlak je govorio i o željenom povratku na staze stare slave, u kojem veliku ulogu imaju "lokotive" sportskog pogona u Žurkovu Tina i Daniel Mihelić.

Želja London 2012.

- Od ovog ljeta imamo puno masovnije škole jedrenja nego do sada, kroz klub je prošlo više od 40 djece, iz kojih moramo izvući što širu bazu optimista za ponovni uzlet. Naš je cilj da Galebovi jedriličari stalno budu prisutni na svjetskim i europskim prvenstvima i Olimpijskim igrama, a već u Londonu 2012. Želimo imati jednog ili dvoje predstavnika. Također nam je želja vratiti u Žurkovo Galebove jedriličare koji sada jedre za druge klubove, rekao je Pavlak.

U povodu velikog jubileja Galeb je dodijelio priznanja svojim najzaslužnijim jedriličarima iz proteklih pet godina, odnosno od posljednje proslave jubilarnog rođendana. Prije svih, posthumna priznanja dodijeljena su obiteljima Galebovih velikana, Orfea Tiča i Milojka Mandića, osoba bez kojih klub sigurno ne bi ostvario tolike uspjehe. Pavlak je potom, uz assistenciju sportskog direktora Rajka Kujundžića i dopredsjednika Denisa Grega i Milka Volarića, uručio priznanja s imenima Tine Mihelić, Daniela Mihelića, Ivana Perovića, Nike

Svi nagrađeni na jubilarnoj Galebovaj svečanosti

Galebov let dugačak 75 godina

■ U bogatoj klupskoj povijesti ističe se pet sudjelovanja na Olimpijskim igrama, više od 40 sudjelovanja na svjetskim i europskim prvenstvima, s kojih su "galebaši" donijeli 14 medalja te više od 40 medalja s prvenstava Hrvatske

Jakljević, Maje Jakljević, Iva Kalebića, Marina Lovrovića mladeg, Marina Lovrovića starijeg i Frana Grega, redom jedriličara koji su se kitili državnim i međunarodnim odlikicama.

Veća pomoć Općine

Zahvalnice su otišle u ruke Nikole Keliša i Vlada Matijevića, zatim glavnom pokrovitelju kluba Općini Kostrena, Hrvatskom olimpijskom odboru, Hrvatskom jedriličarskom savezu, Primorsko-goranskoj županiji, Lučkoj kapetaniji te brojnim Galebovim donatorima. Zahvalnice su dobili i zaslužni članovi i prijatelji kluba: Tomislav Glažar, koji je nagrađen najvećim pljeskom prisutnih, Ivan Smokvina, Krinoslav Dika i Dalibor Bralić. Galebu su jubilarni rođendan čestitali predstavnici jedriličarskih klubova-prijatelja, županijske Zajednice sportova, Nogometnog kluba Pomorac te načelnik Općine Kostrena Miroslav Uljan.

- Izborom nove uprave Galeb je napravio veliki korak naprijed u odnosima s Općinom, koja će ga još izdašnije pomagati. Dok je u 2008. godini za klub izdvojila 450.000 kuna,

Olimpijci iz Žurkova

Helsinki 1952. Karlo Bauman (finn)

Meksiko 1968. Anton Grego - Simo Nikolić (FD)

München 1972. Anton Grego - Simo Nikolić (FD)

Moskva 1980. Danko Mandić - Zoran Kalebić (FD)

Barcelona 1992. Bojan Grego - Sebastijan Miknić (FD)

u proračunu za 2009. godinu predviđeno je 940.000 kuna za Galeb. Vjerujemo da će se jedriličarski kadar omasoviti jer samo kvantiteta rada kvalitetu. Želim Galebu još puno uspjeha i neka se more ispred Žurkova stalno bijeli od jedrilica, poželio je Uljan.

Boris Perović

Kostrenski kickboxing klub veliku pažnju pridaje mlađom naraštaju

Mladi karatisti Burin "reful"

■ U klubu su ponosni na grupu od četrdesetak najmladih karatista. Bura ove godine ima i seniorske i juniorske prvake i viceprvake Hrvatske, Mateja Benića, Igora Kalabotu, Omera Ćufltu i Agu Mutaš

Ma mladima svijet ostaje. Svjesni su toga u Kickboxing klubu Bura, čiji su članovi u 12 godina postojanja imali velikih uspjeha na domaćoj i međunarodnoj sceni. No, blistave rezultate treba nastaviti, a to je moguće samo ulaganjem u mlade i njihovom pravilnom selekcijom i usmjeravanjem. Ispravnim radom, kakav je oduvijek bio prisutan u Kostreni, doći će i naslijednici dosadašnjih prvaka.

Klub ima nekoliko podgrupa u svojoj djelatnosti. U prvom planu je svakako natjecateljski pogon iz kojeg svake godine izlaze ponajbolji borci u hrvatskim okvirima. U Kostreni se pažnja posvećuje i kickboxingu za žene, kao i rekreativnoj aktivnosti.

No, ono na što su u klubu posebno ponosni je grupa od četrdesetak najmladih karatista, koji su počeli s treniranjem karatea kao bazom za daljnje bavljenje kickboxingom.

S obzirom na to da su mladi karatisti školske dobi, ritam treninga prilagođavaju svojim obvezama. Tako svaki član kluba može odabrati vrijeme treniranja kada mu najviše odgovara, a može birati svakodnevne termine u kostrenskoj sportskoj dvorani između 19 i 21 sati, osim četvrtka i nedjelje.

Mladi karatisti sudjeluju na klupskim natjecanjima na kojima demonstriraju sve vještine naučene na treninzima, a natjecatelji su uključeni u ligu Primorsko-goranske županije.

Njihovi učitelji su vrsni karatisti koji im prenose svoja bogata borilačka znanja. Među stručnim kadrom ističe se višestruka prvakinja i reprezentativka Vanessa Cvjetan, nositeljica crnog pojasa treći dan, izbornica ženske kadetske reprezentacije. Među trenerima su i Mario Budimir, nositelj crnog

Mladi karatisti naštečni su sadašnji Burinih prvaka pojasa prvi dan, član juniorske reprezentacije i Tara Okugić, nositeljica crnog pojasa prvi dan i članica seniorske reprezentacije Hrvatske.

Već se sada naziru talenti u ovom sportu, pa se tako među mladim karatistima ističu Klaudija Vukušić, Ema Vukušić, Saša Vujasinović, Karmen Ivošević, Ivana Barić i Marko Rošić. Naravno, u Buri nemaju namjeru ovdje stati, već veliku brigu posvećuju omasovljenju i unapređenju ovog sporta kod mlađeži. Stoga pozivaju sve zainteresirane koji žele upoznati borilačke vještine da se pridruže Buri u kostrenskoj dvorani.

Što se tiče starijih kategorija, ove godine Bura je imala seniorskog prvaka Hrvatske u full contactu, Matej Benić je pokorio domaću konkureniju. U listopadu je kao najbolji borac u državi nastupio na Europskom prvenstvu u bugarskoj Varni, ali je ostao na korak od osvajanja odličja. Uz njega, među seniorima se ističe i Igor Kalabota, viceprvak Hrvatske u discipline low kicku.

Burini juniori su također imali zapaženih uspjeha, pa je tako Omer Ćuflta prvak Hrvatske u low kicku, a Aga Mutaš osvajač srebrne državne medalje.

Boris Perović

Kostrena Open u malom rukometu

Desetogodišnjaci peti

Posljednji sastav Kvarnera, drugi s desna stoji F. Daskaljević

Mladi rukometari Kvarnera Kostrene, godište 1998. i mlađi, osvojili su peto mjesto od 16 momčadi u svojoj kategoriji na Kostrena Openu u malom rukometu, što je pred više od 400 gledatelja održan u kostrenskoj sportskoj dvorani. U tri kategorije ukupno je sudjelovalo 27 ekipa iz četiri županije. U godištima 1998. i 1999. najbolji su bili mali Zamečani, a među igračima rođenim 2000. riječki Kvarner, za koji je nastupao i Kostrenjan Fran Daskaljević, proglašen za najboljeg vrataru turnira. Za Kvarner Kostrenu, osim Daskaljevića, igrali su još David Rajnović, Marin Luštica, Bruno Kočić, Mateo Vukušić i David Šoić.

B.P.

Odbojkaški turnir Kostrena

Dva poraza Kostrenki

Sve sudionice tumita s peharima

Kadetkinje Kostrene osvojile su treće mjesto na tradicionalnom odbojkaškom turniru Kostrena 2008., što je u povodu Dana Općine održan u kostrenskoj sportskoj dvorani. Poražene su od vršnjakinja iz Kozale 1:3 te od pobjednika turnira Grobničana 0:3. Za Kostrenu su igrale: Eli Podnar, Monika Horvat, Daria Gajić, Tea Šikić, Tea Lovrinov, Ana Mioč, Elinor Špehar i Demi Jakovac.

B.P.

Veterani Pomorca organizirali tradicionalni malonogometni turnir

Francisko Devčić predaje pehar za drugo mjesto Žlatanu Maruniću

Veterani Orijenta pobjednici su četvrtog Memorijala Milana Perovića, malonogometnog turnira što ga u sjećanje na poznatog sportskog novinara i velikog zaljubljenika u svoju Kostrenu tradicionalno organiziraju veterani Pomorca. U završnom susretu u kostrenskoj sportskoj dvorani Orijent je bio uspješniji od domaćina 3:1, s dva pogotka Miculinića i jednim Delića, strijelac za Kostrenjane bio je Miletić.

U dvoboju za treće mjesto lanjski pobjednik Rijeka bila je uspješnija od Naprijeda sa 6:4.

Uzbudljiva akcija u finalu nije nedostajalo

U polufinalnim dvobojima Pomorac je s dva pogotka Gajslera te po jednim Vrbosa i Miletića svladao Naprijed, a Orijent Rijeku, obje utakmice završene su rezultatom 4:2. Sve susrete vodio je nekadašnji riječki prvoligaški sudac Veljko Malovac.

Za Pomorac su pod vodstvom Marija Sintića Bugara igrali: Vlado Trbović, Loris Baljak, Alen Sertić, Žlatan Marunić, Dalibor Boljat, Vjeko

Orijentu Memorijal Milana Perovića

■ U završnom susretu veterani s Krimeje bili su bolji od Pomorca 3:1

Zajednički snimak svih sudionika Memorijala

Miletić, Tihomir Vrbos, Sanjin Lukarić, Damir Uremović, Igor Smeraldo i Goran Gajsler.

U stankama turnira odigrane su dvije revijalne utakmice, u prvoj su međusobno igrali mornari Pomorca, a u drugoj su stariji veterani Pomorca s 5:1 pobijedili momčad sastavljenu

Stari veterani Pomorca i pomorci

Delegacija klubova na grobu Milana Perovića

od pomoraca Kostrene. Za Pomorac su igrali Arbanas, Jovančević, Pleteš, Gaš, Kežić, Čelić, Čepić i Perušić, a za pomorce Radolović, Kučan, Mišković, Jakšić, Franjo i Ulian.

Nakon podjele pehara "treće poluvrijeme" Memorijala održano je u restoranu Vidikovac iznad Bakra.

B.P.

Školski turnir u organizaciji Košarkaškog kluba Kostrena

Najbolji košarkaši iz 6.a razreda

Košarkaški klub Kostrena i ove godine je organizirao svoj tradicionalni turnir na kraju godine, u suradnji s Općinom Kostrena i Osnovnom školom Kostrena. Na sedmom po redu košarkaškom druženju, kojemu je cilj bila promocija ovog sporta, 10. prosinca u sportskoj dvorani sudjelovale su četiri ekipе petih i šestih razreda, a najbolji su bili uče-

nici 6.a razreda. Svim ekipama prigodne darove uručili su predsjednik Općinskog vijeća Sanjin Vrkić i vijećnica i direktorka kluba Tatjana Smeraldo. Iz kluba pozivaju sve zainteresirane buduće košarkaše da se jave treneru Tomislavu Martinoviću na telefon 091/544 03 82.

Kostrenski učenici družili su se s košarkaškom loptom

Jedriličari Galeba vrlo uspješni u završnici sezone

Tina Mihelić prvakinja Hrvatske

■ Najbolja hrvatska jedriličarka ponovo zlatna u klasi laser radial. Daniel Mihelić osvojio srebro u laseru, a Ivan Perović broncu u laseru radialu

Otvoreno prvenstvo Hrvatske za olimpijske klase, što se održalo u Zadru od 8. do 12. listopada, donijelo je puno radosti jedriličarima Galeba. U Žukovo su stigla tri odličja, po jedno od svakog sjaja. Tina Mihelić potvrdila se kao najbolja hrvatska jedriličarka, osvojila je još jednom zlatnu medalju u klasi laser radial, konkurentice joj nišu bile ni blizu.

Također je u ukupnom plasmanu bila četvrti, poziciju slabija od klupske kolege Ivana Perovića koji je u muškoj konkurenciji osvojio

Tina Mihelić bila je najbolja na svim jesenskim regatama

broncu. Daniel Mihelić upotpunio je nisku Galebovih medalja, osvojivši srebro u klasi laser.

Tina i Daniel bili su najbolji na međunarodnom Kupu Opatije, održanom sredinom studenog, kao i mjesec dana ranije, na tradicionalnoj Kostrenskoj regati. Na moru ispred Žukova natjecalo se 26 natjecatelja u tri klase, po umjerenoj buri održana su tri plova prvog dana regate. Drugog dana nije se jedrilo,

Boris Perović

Kostrenski plivač maratonac još jedan svoj podvig posvetio preminulom rođaku

Glažarov maraton za Zlatka

Bojan Glažar nakon splivanog maratona za Zlatka Jurkovića

Kostrenski plivački maratonac dr. Bojan Glažar ostvario je novi podvig, isplivavši početkom listopada dionicu od otoka Krka do Kostrene, ukupne duljine oko tri nautičke milje. Bio je to Glažarov peti ovgodišnji maraton, kojim je po šesti put obilježio godišnjicu smrti Zlatka Jurkovića, poznatog kostrenskog sportskog djelatnika. Uprkos hladnometu moru, temperaturi oko 17 stupnjeva, Glažar je zadanu rutu isplivao za nešto manje od dva sata, a na platou ispod restorana Kostrenka dočekao ga je priličan broj sumještana.

- Svake godine u ovo doba godine sjećamo se velikog i poštenog čovjeka koji nas je prerano napustio, a ja sam uvjeren da ćemo

i dogodine evocirati uspomenu na Zlatka na ovaj način. Ovaj već tradicionalni maraton jedan mi je od najdražih jer ga posvećujem svom preminulom rođaku, a krv nije voda, rekao je Glažar.

Ove godine Glažar je zbog radnih obaveza plivao nešto rjeđe nego proteklih godina, ali svejedno se istakao maratonima od Selca do Šila, od otoka Sv. Grgur do Raba, odnosno plivajući u Dalmaciji. U karijeri koja traje već više od 20 godina isplivao je gotovo 150 maratona, najviše plivajući po Hrvatskoj, ali i po slovenskim, mađarskim, austrijskim, švicarskim i njemačkim jezerima. Lani je prilikom boravka na brodu Dalmacija kao brodski lječnik prvi put plivao u Atlantskom oceanu u Španjolskoj. Vrlo je ponosan što je prvi hrvatski maratonac koji je preplivao rijeku Liku i jezero Kruščicu.

Najveći broj njegovih maratona bio je posvećen braniteljima iz Domovinskog rata, ali i nestalim osobama, ovisnicima i bolesnicima. Plivao je i u čast Majke Božje, a ističe se njegov maraton od Omišlja do Rijeke kojim je obilježio dolazak Pape u Rijeku prije pet godina, što su zabilježili mnogi svjetski mediji.

Kup sv. Nikole u podvodnom ribolovu

Naslov Perčiću i Babiću

Podvodni ribolovci KPD-a Ina Kostrena Saša Perčić i Darko Babić pobijednici su 10. Kupa sv. Nikole, što je 6. prosinca održan u akvatoriju između Urinja i Crikvenice.

Sudjelovalo je 13 parova iz osam klubova, a osim domaćina i organizatora natjecanja, uspješni su bili i ribolovci riječkog Kvamera, koji su osvojili drugo i treće mjesto. Još je jedan član KPA-a Ina Kostrena, Mario Barić, bio plasiran u vrhu, zajedno s Bojanom Saftićem iz riječkog Lubena osvojio je četvrto mjesto. Najveći ulov, ugor od 11 kilograma i najvrednija riba, brancin od 1.350 grama, našli su se na puški Kostrenjana Andreja Madyja.

Ukupno je ulovljeno četrdesetak kilograma ribe, najviše ugora i brancina.

Organizaciju su pomogli Općina Kostrena i kostrenска Turistička zajednica, a nagrade je osigurao zastupnik Picassa, Scuba iz Splita.

B. P.

Društvo Naša djeca Kostrena organiziralo 11. listopada Sportsko-zabavni dan

Dječji smijeh u prvom planu

- Nakon sportske pričaonice sa slavnim vaterpolistom Samirom Baraćem, uslijedila je prometna igraonica, a zatim sportske igre za velike i male te likovna i plesna radionica

Najveseliji i najposjećeniji dio dana bili su sportske igre

Nakon nekoliko godina samozatajnog rada na dječjim forumima i nekoliko manjih aktivnosti, Društvo Naša djeca Kostrena odlučilo se 11. listopada predstaviti Kostreni u svom punom sjaju. U sklopu Dječjeg tjedna, organiziralo je prvi Sportsko-zabavni dan namijenjen djeci i roditeljima, pod motom Ljubav djeci prije svega, Roditelji i djeca - igrom do zdravlja. A igre je zaista bilo mnogo.

Sve je počelo sportskom pričaonicom sa Samirom Baraćem, proslavljenim vaterpolistom, članom hrvatske vaterolske reprezen-

U prometnoj igraonici djeca su vožila romobile, bicikle i role

Druženje sa zlatnim vaterpolistom Samirom Baraćem

tacije, aktualnog svjetskog prvaka iz Melbourne 2007. godine, a u organizaciji Vaterpolo kluba Jadran Kostrena. Petnaestak djece moglo je vidjeti i uzeti u ruke medalju svjetskog prvaka i postaviti razna pitanja iznimno susretljivom gostu. Uslijedila je prometna igraonica Doma mlađih, gdje su svi željni vožnje mogli proći zadani stazu na romobilu, biciklu ili rolama, a nije se ocjenjivala brzina, već spremnost u zaobilazeњu čunjeva i ostajanju unutar graniča staze.

Najveseliji i najposjećeniji dio dana uslijedio je na pomoćnom igralištu Pomoraca, gdje su

se održale sportske igre za velike i male. Bilo je ovo jedno od rijetkih događanja današnjice gdje nije bilo važno tko je prvi, a tko drugi, tko je slijedio pravila, a tko je varao, tko je krenuo prije znaka za start. Jedino je važeće pravilo bilo smijati se što više, uživati što intenzivnije. Svi su igrali zajedno, predškolci, školari i roditelji i nitko se nije žalio na neravnopravnost.

Smirivanje su donijele likovna i plesna radionica. Prvu su vodili članovi DND Kostrena, dok se na plesnoj kostrenskim mališanima predstavila Plesna skupina Rotondo sa svojim grupama i plesovima. Oni hrabri mogli su kasnije iskušati nekoliko plesnih koraka pod vodstvom iskusnijih plesača i plesačica. Manifestaciji se odazvala i udružba RODA besplatnim pregledom autosjedalica za sve zainteresirane, što je iskoristilo desetak roditelja.

Svako dijete na kraju dana dobilo je diplomu za sudjelovanje, uz obećanje da će ovakvih druženja biti više. Pokrovitelj Sportsko-zabavnog dana je Općina Kostrena, a sponzori svi koji su bili uključeni u organizaciju i provođenje programa te pekara Žukovo, Cibe Kostrena i NK Pomorac, na čijim se prostorima cijeli skup održao.

Borka Reljac

Smirivanje su donijele likovna i plesna radionica

Iz prošlosti kostrenskog nogometa

Josip Buco Butković - Dražan zavolio Kostrenu

■ Tome Mladić iz Sušačke Drage došao je u Pomorac iz riječke Lokomotive. Punih je osam godina kao amater ostao vjeran Žuknici, uz koju je vezan i danas. Kao igrač davao je veliki doprinos kolektivu, a nakon prestanka igranja, ostao je aktivan u klubu

Josip, za suigrače, prijatelje i znance Buco, rodio se u uvali Martinšćica u sklopu starog brodogradilišta, Škvera, 28. kolovoza 1949. godine kao jedinac majke Zore iz Drage. Osnovnu školu završio je u Cresu, a zanatsku školu za dekoratere i aranžere u Rijeci. Radio je u trgovачkom poduzeću Napredak, a najduže, 25 godina, u Rijekatekstilu. Zadnjih 14 godina ima svoj obrt u istoj struci. Najveći dio života proveo je u Dragi, u braku je od 1974. godine s Brankom rođenom Japunčić. Imaju kćer Barbaru koja živi u Americi (unuk Jakob), a sin Martin, neoženjen, živi na starini u Dragi. Branka i Josip žive u obiteljskoj kući koju su izgradili na Gornjoj Vežici.

Josip je jako vezan uz Dragu u kojoj ima mnogo prijatelja, a vrlo je aktivan u tamošnjem bočarskom klubu koji uspješno nastupa u Drugoj županijskoj ligi. Oko kluba se odvija intenzivan društveni i sportski život Drage.

Od Lokomotive do Pomorca

Nogomet je igrao u školskim sastavima Cresa i Rijeke, a juniorima Lokomotive pristupio je 1964. godine i počeo ozbiljno trenirati kod prvog nogometnog učitelja Antona Viskiča. Kasniji treneri bili su mu Stjepan Gruičić i Aco Ristić. Još kao sedamnaestogodišnjaka, zajedno sa Zoranom Malikom i Zoranom Voltom, trener Josip Žigman uveo ga je u prvi sastav "Željezničara" u kojem su ubrzo postali stalni igrači. U tadašnjoj Zonskoj ligi Rijeka-Pula Lokomotica je igrala zapaženu ulogu, pa je 1966. godine kao prvak igrala u kvalifikacijama za ulazak u Drugu saveznu ligu. U toj su momčadi igrali dobri igrači, kao Raspor, Sabol, Mazzola, D. Udović, Blečić, Černjar, Filipović, Kraljić, Krtolica, Brusić, A. Rudelić, Butković i Juričić.

Pomorcu je pristupio zajedno sa svojim prijateljem iz Drage Borisom Škerjanecom-Pedrom 1970. godine. Trener Nikolnikov u to je vrijeme slagao momčad koja će te godine dostići najveći domet od postojanja - članstvo u

Zonskoj ligi Rijeka-Pula. Klubu su pristupili iz riječkih klubova Prizmić, Maloš, Soldatić, kasnije Ante Pilepić. Predsjednik je bio dr. Vjekoslav Bakašun, a tehniko Rude Randić. Uz neke talentirane mlađice, složena je momčad, koja je po mišljenju kostrenskih prijatelja nogometa igrala najbolji i najkvalitetniji nogomet, a kasnije je iz te sredine izrastao Miroslav Uljan, prvi Kostrenjan koji je kao igrač Rijeke zaigrao u Prvoj saveznoj ligi Jugoslavije.

Uspomena na suigrače

Buco je u Pomorcu igrao uz mnogo dobrih igrača, nemoguće ih je sve spomenuti, ali u sjećanju mu je momčad u kojoj su igrali: vratari Boris Juričić, kasnije Feručo Karbić, u obrani Mravić, Šikić, Rožmanić, Polić, Škerjanec, a u navali Pilepić, Butković, Ivica Bašić, Davor Vičević i Šarinić. Uz njih su igrali i Doris Jovančević, Dujmić, Ilić, Ivančić, Blažević, Vukušić, Boris Uljan i mnogi drugi. Doktora Bakašuna na mjestu predsjednika naslijedio je Želimir

Pedo

Osim Butkovića, još je jedan Dražan igrački staž proveo u Pomorcu. Bio je to pokojni Boris Škerjanec - Pedo (1949.-1995.). Počeo je u Orientu, a nakon juniorskog staža, kada zbog jakе konkurenцијe nije mogao izboriti mjesto u prvoj postavi, na nagovor Feđe Nikolnikova pristupio je Pomorcu. U Kostreni je odlično primljen i ubrzo pokazao sve svoje igračke i ljudske kvalitete. On i njegov životni i obiteljski prijatelj Butković (oženili su dvije sestre) igrali su zajedno punih osam godina, poznavali su se u dušu i bili nerazdvojni. Uz mnoge dobre igrače i prijatelje proživjeli su mnogo lijepih trenutaka, a druženje se nastavilo i kasnije igranjem za momčad veterana. Nažalost, opaka ga je bolest prerano otrгла od obitelji i prijatelja. Buco ga se sjeća kao dobrog, skromnog, nenametljivog i povučenog čovjeka koji se nikada nije posvadao ili digao glas.

Kao igrač, iako fizički naoko krhak i suho-njav, posjedovao je neizmjernu energiju i silnu izdržljivost, a igrajući na mjestu veznog igrača, nije stao tijekom utakmice. Poput krtice neumorno se kretao igralištem i naoko neprimjetan bio je vrlo koristan momčadi. Njegov prerani odlazak Butković nikada nije prežalio...

Senj, svibanj 1973. godine. Kostrenski momčad pred utakmicu s Nehajem koju su Senjari dobiti 1:0. Stoje, slijeva: Rude Randić (tehnika), Davor Vičević, Egon Polić, Ante Šikić - Paka, Janko Mravić, Veljko Šarinić, Ivo Vrančić (voda pural). Čuđe: Josip Butković - Buco, Boris Juričić, Ivica Bašić, Vojko Rožmanić, Ante Pilepić, Boris Škerjanec - Pedo.

Josip Butković, slika iz sadašnjeg vremena

Žukrica, 1973. godine. Josip Butković i Boris Škerjanec, dva Dražana, dugogodžnji oslani Pomorca u kojemu su zajedno igrali osam godina.

Misterij Bašić

Protiv Jadrana u Poreču Kostrenjani su zatigrali odlično, potpuno nadigrali domaće i golovima izvrsnog Ivice Bašića vodili 2:0. Igrači Jadrana djelovali su potpuno izgubljeno, maestralnim potezima Bašić ih je dovodio do očaja, u njihovoj obrani vladala je pomutnjaj i panika. Nažalost, Kostrenjani su zaslužom jednog poznatog riječkog saveznog suca ipak ostali bez pobjede. Utakmica je završila rezultatom 3:2 za domaće, pa su Poreč napustili ogorčeni njegovim sudnjem, a tijekom igre još je isključen Butković.

Iduće sezone na gostovanje u Poreč Ivica Bašić zbog ozljede nije putovao. Njegova zamjena Dragan Vukušić na toj je utakmici bio dvostruki strijelac. Sjećajući se te utakmice, Buco kazuje da su si tijekom utakmice igrači Jadrana često davali savjete "pazi, drži Bašića". Toliko im je ostala u podsvijesti njegova odlična igra da su ga "prepoznali" u Vukušiću. U jednom prekidu igre uz Butkovića su dva Jadranova igrača žučno raspravljala o Bašiću. Jedan je uvjeravao suigrača da Bašić ne igra, što ovaj drugi nije prihvatao. Slušajući ih, Buco im je objasnio da Bašić nije ni doputovao u Poreč, ali uzalud jer jedan je i dalje na igralištu video ili osjećao duh Ivice Bašića.

Perović, a trenera Nikolnikova Demić i kasnije Vrban.

Sve nabrojene, uz druge suigrače i klupske djelatnike, čuva u lijepoj uspomeni. Krasilo ih je prijateljstvo i zajedništvo, što se održavalo na uspjesima kluba. Nisu primali novac, svi su bili zaposleni ili đaci i studenti, a najveće premije i zadovoljstvo bile su zajedničke večere koje su često plaćali bivši igrači, pomorci, koji su prilikom boravka kod kuće bili uz klub i igrače. Osim svog prijatelja Škerjaneca, posebno pamti odlične igre Ivice Bašića, neponovljivog talenta i znalca, koji nažalost svojom krvicom nije postao igrač najvećih dometa te igrača obrane Šikića, koji je rano otišao ploviti.

I sam je Buco prerano prestao igrati 1978. godine nakon malog nesporazuma s trenerom. Još je jednu sezonu igrao za Lučki radnik, a onda se vratio u Pomorac. Bio je član tehničke komisije i uz Karbića vodio pionire, a onda 12 godina radio u juniorskome pogonu i bio u upravi. I danas je uz klub jer je njegov posao oko reklame i propagande vezan uz sve akcije unutar kluba.

Vezist i strijelac

Srednjeg rasta, čvrst i izdržljiv, uvijek u dobroj kondiciji, u čitavoj igračkoj karijeri igrao je na

Žuknica, 1973. godine. Mornčad Pomorac koja je u kup utakmici pobijedila Primoje 3:2. Stoj: Egon Pulč, Boris Ulan, Feruš Karbić, Vlado Arbanas, Franjo Bubnić, Boris Jovančević, Boris Škerjanec, Nikola Vrban (trener), Josip Butković, Ivica Bašić, Petar Vranić, Zlatko Miškul, Duje Pogorelić. Čuđe: Dragan Vukušić.

mjestu spojke, na sredini terena. Ne naročito brz, posjedovao je dobru tehniku, solidan pregled igre, ali je postizavao i zgoditke. Još u Lokomotivi iskazao se kao strijelac, a u Pomorcu je pravovremeno posluživao vrsne golgetere Ivicu Bašića, Pilepića i Šarinića. Nije zapostavljao ni igru u obrani i uvijek je bio na pomoći svojim pozadinskim redovima. Igrao je oštros, u granicama pravila i nije zazirao od duela.

Sebi zamjera što u igri nije znao obuzdati svoj brzi jezik, koji mu je bio krivac za povremene neugodnosti sa sucima. Riječki suci, koji su dobro znali njegovu narav, nisu prema njemu bili rigorozni, za razliku od onih iz Istre, koji

Demic

Buco se dobro sjeća svih trenera koji su ga učili nogometu, od svakoga je ponešto naučio i svima duguje zahvalnost. Ipak, posebno pamti dobrog i skromnog čovjeka, pokojnog Nikolu Demića, popularnog Nidža, nekadašnjeg standardnog veznog igrača prvoligaške Rijeke. Kao trener Pomorca, on je uveo mnoge novosti u rad kluba i pripadaju mu velike zasluge u organizaciji, sistemu treninga i stvaranju kompaktne momčadi. Radio je stručno i studiozno, a njegov utjecaj na uspostavljanje pravnih odnosa s upravom u vođenju klupske politike bili su temelj na kojem je klub kasnije ostvarivao dobre rezultate. To je ponovio i nakon što je preuzeo vođenje Nehaja iz Senja, koji je njegovom zaslugom izborio igranje u jedinstvenoj Hrvatskoj ligi.

su na njegove prigovore odmah potezali žute kartone. Sjeća se da je dobio i tri crvena kartona, sva tri opravdano.

O Pomorcu

Iskreno misli da Pomorac treba biti solidan drugoligaš. Vrlo povoljno govori o dobrom radu u omladinskom pogonu i odličnim uvjetima u kojima djeluje jer i on se uvijek zalagao za veću pažnju mlađim uzrastima. Smatra da bi mlađima iz vlastite sredine trebalo dati više prilike da se iskažu i postanu nositelji igre prvog sastava.

Time bi se smanjili izdaci za dovodenje igrača sa strane, kojima je Žuknica često samo prolazna stanica. A vlastita djeca bi sigurno igrala s više srca i žara za klub u kojemu su stasali, na duže vrijeme.

Ivan Paživan - tv

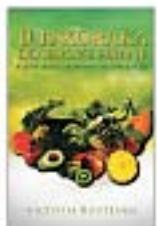
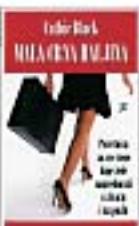
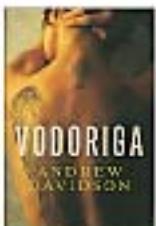
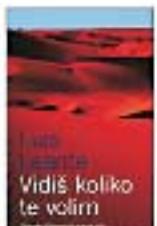
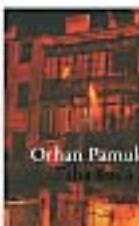
In memoriam Josip Vranić

Napustio nas je Josip Vranić, nekadašnji nogometni pomorac iz pedesetih godina. Visokog rasta, snažan i čvrst, igrao je na mjestu centarhalfa i bio stup obrane kostrenske momčadi sve dok nije, kao i mnogi Kostrenjani, rano prekinuo karijeru zbog odlaska na brod. Kasnije je bio član uprave Pomorca i tehnički referent kluba. Gotovo do svojih posljednjih dana bio je redovit posjetitelj utakmica u Žuknici, njegovo mjesto na tribini ostat će prazno...

JAVNA USTANOVА
NARODNA KNJIŽNICA
KOSTRENA

Radno vrijeme:
pon, sri, pet: 8-14 * ute, čet: 14-19 *
druga i četvrtna subota u mjesecu: 8-12
tel/fax: 289-578

■ BELETRISTIKA ZA ODRASLE

Monaldi & Sorti: Secretum

(drugi roman o Attu Melaniju, još napetiji od Imprimatura, prožet povijesnim činjenicama, jedan od najboljih literarnih povijesnih trilera)

Matanović, Julijana: Tko se boji lika još

(osnovna zamisao ovog romana je oslobođenje poznatih, pa i manje poznatih, književnih likova njihova tekstualnog ambijenta, to jest nadzora njihovih autora)

Baretić, Renato: Hotel Grand

(potresan roman o odraštanju i obitelji, dijelom ljuta satira, a dijelom napeta priča)

Grogan, John: Marley i ja

(mladi par na početku svog zajedničkog života udomljuje dražesno štene koje ih promijeni na načine koje nisu mogli ništa zamisliti)

Bauer, Ludvig: Patnje Antonije Brabec

(roman o ustrajnoj borbi intelektualca protiv sistema, dogme i ustaljenih normi)

Quick, Amanda: Predaja

(ljubavna priča prepuna iznenadenja i neočekivanih obrata)

Pamuk, Orhan: Tiha kuća

(nagrađen roman istaknutog suvremenog turskog pisca)

Leante, Luis: Vidiš koliko te volim

(u ovom romanu autor kroz matricu ljubavne priče iz doba kada je Španjolska gubila i posljednje kolonije, ambiciozno progovara o srazu kultura i društvenih klasa)

Krakauer, Jon: U divljinji

(priča koja plijeni s nevjerojatnim smislim za pojedinost autor je uspio dočarati tužnu sagu o tvrdoglavom i idealističnom mlađom čovjeku; roman je ekrанизiran)

Davidson, Andrew: Vodoriga

(nijedak književni biser koji u sebi objedinjuje nezaboravne likove, nenadmašan zaplet i nevjerojatnu priču koja će vas zaokupiti do posljednje stranice; ljubavna priča koja premože granice vremena i budi usporedbe s imenom ruže Umberta Eco i Engleskim pacijentom Michaela Ondatjea)

Mailer, Norman: Dvorac u šumi

(priča o djetinjstvu Adolfa Hitlera iz pera zloduha Dietera, kojemu je zadatak da ga izvede na poznati nam pogubni put)

SPORT za svako dijete

■ BELETRISTIKA ZA DJECU I MLADE

Dickens, Charles: Božićna priča

(priča o bezosjećajnom i škotom trgovcu kojem posjet tri duha na sam Božić iz temelja mijenja život)

Claise Valerie: 17 božićnih priča

(tople priče u kojima će uživati i djeca i roditelji)

Meadows, Daisyl: Dora žuta vila

(u senji knjiga Dugina Čarolija upoznat ćete sedam vilu i uživati u njihovim bajkovitim pustolovinama)

Stine, R.L.: Pišive škola

(duhovite i zabavne priče o avanturama učenika Pišive škole)

■ STRUČNA LITERATURA ZA ODRASLE

Pirat - o - pedija

(upoznajte ozloglašene gusare, bacite sidro u najpoznatije luke i saznajte sve o najodvažnijim piratskim potvratima; upoznajte i jadranske morske vukove)

Guinness World Records 2009

(najnoviji svjetski rekordi i čuda s novim 3-D fotografijama)

Graham, Ian: Estraživač svemirski letovi

(krećite na čudesno putovanje svemirom i istražite korisne internetske stranice)

Walker, Richard: Estraživač ljudsko tijelo

(iskoristite ovu knjigu za otkrivanje i istraživanje ljudskog tijela izvana i iznutra sa stotinama korisnih internetskih veza)

Marija Bakić i Tajana Lovrin, vlasnice studija za oblikovanje tijela Taimar

Cilj nam je oblikovati Kostrenu

- Vježba se sa štapovima, velikim i malim loptama, a svaku vježbu prate utezi na rukama i nogama. Najviša dob naših polaznica je 60 godina, što znači da vježbamo sa svim uzrastima, objašnjavaju Marija i Tajana

Taimar već dvije godine nude pilates u kostrenskoj sportskoj dvorani

Prosinac, a potom i zima, grešno su vrijeme. Uz ispriku i naklon prema rijetkim koji nikad ni u čemu ne grijese, većina krvavih ispod kože u ovo će blagdansko vrijeme barem malo pretjerati u blagodatima bogate trpeze i udobnosti kauča, a takav će običaj najvjerojatnije nastaviti do prvih proljetnih zraka sunca. A onda će uslijediti šok i nevjerica da je još jedna zima uslijedila s nekoliko kilograma viška, a ljeti i izdajnička odjeća već kucaju na vrata. I što onda?

Već odavno smo naučili da iscrpljujuće dijete vrlo rijetko daju zadovoljavajuće rezultate bez one neizostavne i pomalo mrške komponente - redovitog vježbanja. Od brojnih načina redovitog vježbanja već nekoliko godina pilates je na vrhu najomiljenijih, barem kad su žene u pitanju. Aerobne vježbe koje pomalo zadiru u jogu, pokazale su se izvrstnim kad je u pitanju oblikovanje tijela, a takav vid vježbi u Kostreni već gotovo dvije godine nude dvije vlasnice studija za oblikovanje tijela Taimar koji se nalazi u kostrenskoj sportskoj dvorani.

Pedesetak polaznika

Dvije najbolje priateljice, fizioterapeutkinje Marija Bakić i Tajana Lovrin, koje su se nakon završenog Medicinskog fakulteta hrabro upustile u privatni biznis, mogile bi poslužiti i kao dobro priča o traženju posla nakon diplome.

Jer one su se za svoju budućnost odlučile pobrinuti same kad su čule da postoji mali prostor u sportskoj dvorani koji bi mogao biti dobar za ostvarenje njihovog srednjoškolskog sna. A koliko se njihovi treninzi mogu pobrinuti za bolju formu svih onih grešnika s početka priče, posvjedočiće pedesetak polaznika, uglavnom žena, koje Taimar imaju dva do tri puta u svom tjednom rasporedu.

- Još od srednje škole sam nam je bio da radimo zajedno, a sad je jedini problem u našem prijateljstvu što se zbog različitih smjena više

Masaže i antiselulitni tretman

Osim popularnog pilatesa, u Taimaru se nude vježbe za trudnice, medicinske vježbe i korektivna gimnastika, a tu su još i razne masaže koje mogu biti parcijalne i masaže cijelog tijela. Antiselulitni tretman uz masažu uključuje i termodeku koja pruža efekt saune, a u prosjeku se ovom metodom u tijelu gubi dvadesetak centimetara.

uopće ne vidimo. U početku nam je išlo dosta teško, trebalo je steći mušterije i bilo je trenutaka kad smo mislile da neće idti, ali eto, još jedno ljeti je prošlo, a mi smo još uvijek tu, složno odgovaraju Tajana i Marija.

Naime, u Taimaru se vježba kao u dnevnom boravku. Ugodan prostor manjih dimenzija uvijek ispunjen dobrom "friendly" atmosferom za koju su prvenstveno zasluzne neposredne trenerice, a i činjenica da se grupe najčešće sastoje od tri vježbača. Ovom gotovo individualnom pristupu valja dodati i činjenicu da termini vježbanja ne moraju biti fiksni pa polaznici vježbi mogu prilagođavati termin prema vlastitom rasporedu, bilo da je riječ o jutarnjim ili popodnevnim terminima.

Jedna muška grupa

- Uvijek se prilagođavamo grupi, bilo da je riječ o broju ponavljanja, težini izvođenja vježbi i odmoru između pojedinih vježbi. Vježba se sa štapovima, velikim i malim loptama, a svaku vježbu prate utezi na rukama i nogama. Najviša dob naših polaznica je 60 godina, što znači da vježbamo sa svim uzrastima, a želja nam je da nam u budućnosti dolazi više žena u rizičnoj skupini kad je u pitanju osteoporozu kako bismo mogli formirati grupu koja bi se bavila njezinom prevencijom, objašnjava Marija i u Šali dodaje da je cilj Taimara zapravo oblikovati Kostrenu.

Djevojke ističu da žele i više muških grupa jer zasad imaju samo jednu čiji su polaznici odbacili predrasude tipa da je pilates za curice i marljivo se dovode u formu za skijanje.

- Svi dečki koji su dosad pokušali s pilatesom željeli su dokazati da to oni mogu bolje od žena, no vrlo brzo shvate da su vježbe itekako zahtjevne i da im je prilično teško sustići žene, kaže Tajana.

Ukratko, otpust prosinačkih grijeha s početka priče Kostrenjanima se nalazi doslovce iza ugla. Ako ne vjeruju u iznimne rezultate kostrenskog studija za oblikovanje tijela, neka slobodno pitaju susjedu koja u posljednje vrijeme nekako posebno dobro izgleda. Jer za njezinu promjenu su sigurno zasluzne Marija i Tajana.

Barbara Čaletić

Polaganje vijenaca za Dan Općine

Predstavnici Općine Kostrena položili su 6. prosinca vijence na središnje križeve na grobljima Svetе Lucije i Svetе Barbare. Predstavnik Bratovštine sv. Nikole u spomen na poginule pomorce položili su vijence u lučici Podurinj te na grobu župniku Antonu Burmaševiću u Svetoj Barbari.

Cjelovečernji koncert Katje Budimčić

Svoj prvi cjelovečernji koncert održala je Katja Budimčić, mlada pjevačica iz Kostrene. Katja je Kostreni pjevala na svoj rođendan 9. prosinca i večer je nazvala "Kostreno, sretno nam bilo". Nastupila je i u ulozi soliste s Mješovitim pjevačkim zborom Sloga iz Hreljina te u duetu s prijateljem, također mladim pjevačem Dinom Antonićem. Svoje čakavске uspješnice s brojnih festivala i neke poznate svjetske skladbe izvela je uz klavirsku pratnju profesora Vladimira Babina i uz vokalnu pratnju Martine Majerje.

Kolači od čokolade za Lucijnu

Čokoladna torta od banana i ljeđnjaka, kolač je autorice Sanje Gojsavić iz Rijeke, koji je pobijedio na tradicionalnoj Fešti od kolača u prigodi proslave blagdana svete Lucije. Ove godine svaki je kolač morao kao glavni sastojak sadržavati čokoladu, ukupno je prijavljeno 13 vrsti kolača. Drugo mjesto osvojila je Koralika Mažer s čokoladnim košaricama, treće mjesto osvojila je "tunel torta" Vasilike Suzanić, a četvrti je bila Gordana Vidaković s "trostrukim užitkom". Kolače je ocjenjivala komisija u sastavu Željka Egredžija, Ankica Lörinc, Marija Radolović i Dragana Vučinić.

Blagdanska tombola

Na blagdan svete Lucije u Narodnoj čitaonici igrala se tradicionalna starinska i običajna igra tombola. Sve sudionice darivane su panetonima.

Turnir u briškuli i trešeti

Zoran Suzanić i Darko Matijašević pobjednici su ovogodišnjeg blagdaninskog turnira u briškuli i trešeti. Što je održan 13. prosinca u Narodnoj čitaonici Kostrene Sv. Lucije u konkurenciji 13 parova. U finalu su pobijedili Igora Arnautova i Filipa Račkog. Treće mjesto osvojili su Ivan Zec i Dino Pavletić, a četvrti su bili Zdravko Popović i Jože Zelenik.

Vijenac u more za spomen

Simboličnim spuštanjem vijenca u more s broda riječke lučke kapetanije predstavnici poginulih pomoraca Kostrene i ove godine su se spomenuli poginulih kolega s potonulog brodaigrane u akvatoriju ispred Kostrene. Tradicija je to koja se poštuje u danima oko blagdana svetog Nikole.

Sveti Nikola u školi i vrtiću

Sveti Nikola pohodio je i obradovao i ove godine djecu Osnovne škole Kostrena i dječjeg vrtića Zlatna ribica. Dječica u vrtiću cijelog su tjedna čekajući Mikulu izradivala prigodne ukrase, čistila čizmice i priredila dvije lutkarske predstave na temu svetoga Nikole. Prijemili su čak i šibe Nikoli za one nestrašnije. No sveti Nikola je ove godine došao sam bez Krampusa pa su se šibe brzo bacile. Nikola je pozvonio i dječica su po vrtičkim grupicama odlažili do svojih očišćenih, a sada poklonima ispunjenim čizmicama. Darovima i pohvalom kako su svi bili dobri blagdan svetog Nikole proslavila su i djeca u kostrenskoj školi.